

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 • ΤΕΥΧΟΣ 129

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐμεῖς ΔΕΝ συμφωνήσαμε	σελ. 1
Τὰ σχίσματα ξεπερνιοῦνται μὲ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο	σελ. 3
Τὸ Οὐκρανικὸ Αὐτοκέφαλο καταλύτης στὴν «Ἐνωση τῶν Ἐκκλησιῶν»	σελ. 4
Ὁ μερακλῆς τσομπάνος. Παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης	σελ. 8
Ἦπιαμε «τό τρελλό νερό»;	σελ. 11
Δελτίον τύπου τοῦ κινήματος «Ἀφῆστε με νὰ ζήσω!»	σελ. 13
Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου Ἱερομονάχου (†7.12.2019) Αἰωνία ἡ μνήμη.....	σελ. 15
Εἰς μνήμην τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ (†19.12.2019)	σελ. 17
Εἰδήσεις - Σχόλια	σελ. 19

ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΜΕ

Αὐτός εἶναι ὁ τίτλος τῆς μεγάλης ἐκδηλώσεως, πού ἐτοιμάζουν τὰ Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν Κυριακὴ 16 Φεβρουαρίου 2020 στὶς 5 μ.μ. στὸ Βελλίδειο Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐπιλέξαμε αὐτὸν τὸν τίτλο γιὰ τὸ ἐκδοτικὸ μας σημείωμα, γιατί νομίζουμε ὅτι ἀποδίδει ὅλο τὸ δράμα τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας σήμερα. Ἕνας λαὸς προδομένος, μὲ τίς «ἐλίτ», κυρίως τὴν πολιτικὴ, ἀλλὰ –γιατί ὄχι;– καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ

ἐκκλησιαστικὴ, σὲ τόσο μεγάλη διάσταση καὶ δυσαρμονία μὲ τὸ βαθύτερο φρόνημα καὶ τίς πολιτιστικὲς ρίζες τοῦ λαοῦ μας.

Τίς «ἐλίτ» μὲ ἓνα σύνδρομο γαλλικοῦ «πουρκουά», δηλαδή ἀπροθυμίας γιὰ ἀντίσταση ἀπέναντι σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν κοσμοχλασιά, πού ἀπειλεῖ νὰ μὴν ἀφήσει τίποτε ὄρθιο σ' αὐτὸν τὸν τόπο.

Εἶναι χαρακτηριστικὲς τῆς σύγχρονης κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς μας παθολογίας οἱ τρεῖς ὑποενότητες τῆς παραπάνω ἐκδηλώσεως στὸ «Βελλίδειο»: **α)** «Συμφωνία

των Πρεσπών» (δηλαδή: Προδοσία της Μακεδονίας) **β)** Λαθρομετανάστευση και **γ)** Δημογραφικό.

Πρόκειται για **τρεις μεγάλες προκλήσεις**, που αντιμετωπίζει τό ελληνικό έθνος σήμερα:

α) Τήν διαφαινόμενη **έθνική συρρίκνωση** σέ Αίγαιο, Θράκη και Μακεδονία, άποτέλεσμα της έθνομηδενιστικής ή φοφοδεούς αντιλήψεως και νοοτροπίας του μεγαλύτερου μέρους του πολιτικού προσωπικού από τήν μεταπολίτευση και μετά.

β) Τήν σταδιακή **αντικατάσταση των Έλλήνων** από τίς στρατιές των άλλόφυλων και άλλόθρησκων παρανόμων μεταναστών, δñθεν προσφύγων, που έγκαθίστανται βάσει σχεδίου, μέ τό «έτσι θέλω» στην ελληνική πατρίδα, μέ τήν συνενοχή των έντολοδόχων της ξενοκρατίας και

γ) Τό **δημογραφικό**, που, άν δέν αντιμετωπισθεί μέ γενναιότατα μέτρα, όχι σήμερα αλλά «χθές», μās οδηγεί σέ έθνική έξαφάνιση.

Τό κυρίαρχο παρασιτικό, έθνομηδενιστικό και άτομοκεντρικό μοντέλο, που έπεκράτησε μετά τήν μεταπολίτευση στην Ελλάδα, βρίσκεται στην ρίζα και των τριών επί μέρους θεμάτων.

Μιά κοινωνία μουδιασμένη, που αισθάνεται συνεχώς τήν ανάγκη νά άπολογείται,

όταν οί τζιτζιφιόγκοι του ψευτοπροοδευτισμού βαφτίζουν π.χ. «ρητορική μίσους» τό σύνθημα «Μακεδονία, γñ ελληνική» (αυτουργός της ύβρεως ή κρατικοδίαιτη ΕΡΤ!), ή, όταν μās λένε, ότι «οφείλουμε νά αντιληφθούμε τήν "αλήθεια των άλλων" και νά συμβιβασθούμε», ή: «Τί; Πόλεμο θά κάνουμε τώρα;».

Μιλούμε για μία **όξεία κρίση του πολιτιστικού μας μοντέλου**. Έπεκράτησε ό άτομοκεντρισμός, τό «εγώ» και όχι τό «εμείς» της κοινοτικής μας παράδοσης. Αφήσαμε τά τιμαλφή του πατρο-Κοσμā και του Μακρυγιάννη, τό φιλότιμο και τήν λεβεντιά και γίναμε οί πύθηκοι κάθε παραλυσίας, που μās επιβάλλεται από έξω στό όνομα μιάς ψευδεπίγραφης προόδου.

Τώρα είμαστε πλέον σ' ένα σταυροδρόμι και θά πρέπει νά αποφασίσουμε, που θέλουμε νά πāμε. **Τί διαλέγουμε; Τόν συμβιβασμό και τήν έξαφάνιση ή τόν άγώνα και τήν αντίσταση** μέ άποτέλεσμα τήν βιολογική, έθνική και πολιτιστική μας συνέχεια;

Η έλπίδα μας είναι ότι, όπως σέ όλα τά κρίσιμα σταυροδρόμια του Γένους μας, τελικά θά νικήσει ή έντός μας άκατάλυτη ελληνική φύτρα. Μέ τή βοήθεια του Χριστού μας, της Παναγίας και των Άγίων.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Η Παρακαταθήκη αναρτάται στην ιστοσελίδα orthodoxnet.gr και σέ φιλικές ιστοσελίδες.

- Ο π. Αρσένιος Βλιαγκόφτης παρουσιάζει έκπομπή, ή όποία μεταδίδεται κάθε Κυριακή 8-9 π.μ. από τήν τηλεόραση Atlas TV, που εκπέμπει στην Κεντρική Μακεδονία. Η ίδια έκπομπή μεταδίδεται κάθε Κυριακή 10-11 π.μ. από τό Άχελώος TV, που εκπέμπει στή Δυτική Ελλάδα. Οί έκπομπές αναρτώνται και στό διαδίκτυο από φιλικές ιστοσελίδες και από τό διαδικτυακό κανάλι «έγρήγορη» στό [vimeo](https://www.vimeo.com/).

ΤΑ ΣΧΙΣΜΑΤΑ ΞΕΠΕΡΝΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ*

του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου

Συνάντηση μέ Ούκρανική Ἀντιπροσωπεία εἶχε χθές, Τετάρτη 29 Ἰανουαρίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος στά Τίρανα.

Ἐπικεφαλῆς τῆς προσκυνηματικῆς ομάδας Ὁρθοδόξων Ούκρανῶν, λαϊκῶν καί κληρικῶν ὁ Ἐπίσκοπος Μπαρισέφσκ κ. Βίκτωρ, ὁ ὁποῖος αὐτός καί ἡ συνοδεία του, ἔτυχαν θερμῆς ὑποδοχῆς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας γιά ἀκόμη μιά φορά ἐξέφρασε τούς προβληματισμούς του, ἀλλά καί τήν γνώμη του, γιά τήν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στήν Ὁρθοδοξία μέ ἀφορμή τό Ούκρανικό.

Ἀρχικά εὐχαρίστησε τούς Ούκρανούς ἀδελφούς γιά τήν ἐπίσκεψη, καθώς καί γιά τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου κ. Ὀνουφρίου.

«Εὐχαριστῶ γιά τίς εὐχές τοῦ ἀδελφοῦ Μητροπολίτη Ὀνουφρίου, μέ τόν ὁποῖο ἀλληλογραφοῦμε συχνά. Θά ἤθελα νά μεταφέρετε κι ἐσεῖς ὅλη μας τήν ἀγάπη καί τήν συμμετοχή στήν δοκιμασία αὐτή πού ἀντιμετωπίζετε. Γνωρίζω ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ὀνούφριος εἶναι ἕνας ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς, πού ἀποφεύγει συγκρούσεις καί καταστάσεις καί στηρίζει ὅλη του τήν ἐλπίδα στόν Θεό», ἀνέφερε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας.

Στήν συνέχεια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπογράμμισε ὅτι «ἀπό τά παιδικά μου χρόνια μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση παρακολουθοῦσα τήν ἡρωισμό τῶν ἀδελφῶν μας, σέ ὅλη τήν Ρωσία καί τήν Ούκρανία, στόν μεγάλο ἐκεῖνο διωγμό, τόν ὁποῖο ἀντιμετώπισε

τόν προηγούμενο αἰώνα».

«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν εἶναι μία συνομοσπονδία Τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά εἶναι ἡ Μία Ἁγία καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Ἐπομένως, οἱ δοκιμασίες κάθε τοπικῆς ἐκκλησίας εἶναι καί δικές μας δοκιμασίες· τά δικά σας καί τά δικά μας εἶναι κοινά», πρόσθεσε χαρακτηριστικά ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας.

Ὁ Μακαριώτατος δέν παρέλειψε νά ἀναφερθεῖ καί στόν ἐπίτιμο «Πατριάρχην» Φιλάρετο (Ντενισένκο), τόν ὁποῖο γνωρίζει ἀπό παλιά.

«Εἶμαστε στήν ἴδια ἡλικία μέ τόν Μητροπολίτη Φιλάρετο, τόν γνωρίζω ἀπό τότε πού ἦταν στό «Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν» (Π.Σ.Ε.) καί ἐκπροσωποῦσε τήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας. Ξέρω ὅλες τίς λεπτομέρειες, πῶς, ὅταν κάποιος βάζει πρῶτα τόν ἑαυτό του καί μετά τόν Χριστόν, ὀδηγεῖται σέ τραγωδίες», συμπλήρωσε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.

Ἐπίσης ὁ κ. Ἀναστάσιος πρόσθεσε: «Τό ἔχω γράψει! Ἀπό τήν στιγμή πού ἦταν ἀφορισμένος καί ἀναθεματισμένος δέν μποροῦσε νά κάνει χειροτονίες. Ἡ χειροτονία δέν εἶναι κάτι πού κάνουμε προσωπικά, εἶναι κάτι πού γίνεται, ὅταν ἐκπροσωποῦμε τήν Ἐκκλησία. Δέν μπορείς νά λές ὅτι ἔρχεται τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅταν ἐσύ ὁ ἴδιος τό ἔχεις ἐγκαταλείψει ἀπό καιρό. Γι' αὐτό κι ἐμεῖς ἔχουμε μείνει στήν γραμμή, τήν ὁποία ξέρετε, καί δέν ἔχουμε κάνει ἀναγνώριση».

* Ἀπό τό romfea.gr

«Αισθάνομαι ότι τρεις βασικές αρχές, πού είναι θεμελιώδεις για τήν ύπαρξη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι τραυματισμένες: Ἡ Ἀποστολική Διαδοχή, ἡ Θεία Εὐχαριστία καί ἡ Συνοδικότητα. Ἐπομένως, ἐπιμένουμε ὅτι τά σχίσματα ξεπερνιοῦνται μέ Οἰκουμενική Σύνοδο καί ὄχι μέ γράμματα καί ἄλλες ἀσχολίες».

Ἀκόμη ὁ κ. Ἀναστάσιος ὑπογράμμισε: «Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἡ ἀλήθεια ἔχει τήν δική της δυναμική· ἴσως αὐτό,

πού ἀνησυχεῖ ἐμᾶς, εἶναι ὅτι ὁ Θεός δέν πολυβιάζεται. Δέν δίνει ἀμέσως λύση, ὥστε νά φανοῦν κάποια πράγματα καί νά δοκιμαστοῦμε ὅλοι μαζί».

Κλείνοντας ὁ Μακαριώτατος, προέτρεψε τούς ἀδελφούς Οὐκρανοὺς νά μή χάνουν τήν ἐλπίδα τους, διότι, ὅπως τόνισε, «ἀπό τήν στιγμή πού στηρίζουμε ὅλη τήν ζωή μας στόν Χριστό καί εἴμαστε ἀδιάκοπα προσπλωμένοι στό πρόσωπο του, ἐκεῖνος θά δώσει, ὅταν κρίνει, τήν ὀριστική λύση».

ΤΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟ

ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ «ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ»

τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μ. Πειραιῶς ἐπί τῶν Αἰρέσεων καί τῶν Παραθρησκείων

Ἴχει περάσει ἤδη ἕνας χρόνος ἀφ’ οὗ τοῦ παν. Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἔδωσε τήν θλιβερή καί ἄκυρη κατά τούς Ἱερούς Κανόνες Αὐτοκεφαλία στό «Ἐκκλησιαστικό» μόρφωμα τῶν σχισματικῶν, ἀφορισμένων, ἀχειροτόνητων, αὐτοχειροτονημένων καί ἀμετανοήτων τοῦ Κιέβου. Ὅσο περνάει ὁ καιρός ἀποκαλύπτεται ὅλο καί περισσότερο τό πραγματικό «πρόσωπο» αὐτοῦ τοῦ νέου μορφώματος, τό ὁποῖο διεκδικεῖ νά πάρει τή θέση τῆς κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ὑπό τόν κανονικό Μητροπολίτη κ. Ὀνούφριο, πού εἶναι ἡ μόνη ἀναγνωρισμένη ἀπό ἕνδεκα Τοπικές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἐπί συνόλου δεκατεσσάρων.

Ἴχουμε ἤδη ἀναφερθεῖ σέ παλαιότερες ἀνακοινώσεις μας γύρω ἀπό τό ζήτημα αὐτό, ὅπου ἐκθέσαμε συνοπτικά τίς κυριότερες παραμέτρους του καί τόνισαμε τήν ἀντικανονικότητα τῆς χορη-

γίσεως τῆς ἐν λόγῳ Αὐτοκεφαλίας μέ βάση τούς Ἱερούς Κανόνες καί τά ὀλέθρια ἐπακόλουθά του μέ κυριότερο τήν δημιουργία σχίσματος πανορθόδοξων διαστάσεων. Ἐπί πλέον στήν πολυθεματική *Ἡμερίδα*, πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς σέ συνεργασία μέ τήν «Σύναξη γιά τήν Ὁρθοδοξία» καί τήν «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν» τόν περασμένο Μάιο (18.5.2019), στό Στάδιο Εἰρήνης καί Φιλίας μέ γενικό θέμα «Ἡ Ὁρθοδοξία ἀπέναντι στή σύγχρονη ἄρνηση», ἕνα ἀπό τά θέματα τῆς Ἡμερίδος ἀφοροῦσε τό οὐκρανικό ζήτημα. Μνημονεύουμε ἀκόμη τήν **ἐξαίρετη ἐπιστολή** τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέα, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ καί Αἰτωλοακαρνανίας κ. Κοσμᾶ, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει μέ ἀδιάσειστες ἱεροκανονικές καί ἱστορικές μαρτυρίες καί μέ ἄριστα ἐπιχειρήματα,

ὅτι τό ἐν λόγῳ Αὐτοκέφαλο εἶναι ἄκυρο, συντρίβοντας καί κονιορτοποιώντας κάθε ἀντίρρηση.

Τονίσαμε ἀκόμη ὅτι μιά σημαντική παράμετρο τοῦ θέματος ἀποτελεῖ τό γεγονός ὅτι τό οὐκρανικό Αὐτοκέφαλο προωθήθηκε καί ἐπιβλήθηκε, γιά νά ἐξυπηρετηθοῦν γεωπολιτικοί καί στρατηγικοί στόχοι τῶν δυτικῶν κυβερνήσεων καί ἰδιαίτερα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει νά ἀποσπᾶσει ὀλοκληρωτικά, (πολιτικά, οἰκονομικά καί ἐκκλησιαστικά), τήν Οὐκρανία ἀπό τήν σφαῖρα ἐπιρροῆς τῆς Ρωσίας, τῆς μεγάλης ἀντιπάλου της. Εἶναι ἄλλωστε εὐρέως γνωστές οἱ παρεμβάσεις τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης γιά τή χορήγηση τῆς Αὐτοκεφαλίας στίς σχισματικές ὁμάδες τῆς πολυπαθῆς Οὐκρανίας. Εἶναι ἐπίσης γνωστό ὅτι ἡ νέα «Ἐκκλησία» τῆς Οὐκρανίας ἔχει στενές σχέσεις μέ σκληρούς ἐθνικιστικούς κύκλους τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι ἐπιχειροῦν νά τήν προσδέσουν σέ δυτικά συμφέροντα.

Πέραν αὐτῶν ὅμως ἡ νέα «Ἐκκλησία» φαίνεται νά ἐξυπηρετεῖ καί ἕναν ἀκόμη στόχο, ἐξίσου ὀλέθριο γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ἐκτιμοῦν ἔγκυροι μελετητές, μέ βάση τίς μέχρι σήμερα ἐκκλησιαστικές ἐξελίξεις, τό οὐκρανικό Αὐτοκέφαλο ἀποβλέπει στήν προώθηση τῆς «ἔνωσης τῶν Ἐκκλησιῶν», Παπισμοῦ καί Ὁρθοδοξίας. Σέ μιά πρώτη φάση ἐπιδιώκεται νά γίνει ἡ «ἔνωση» τῶν σχισματικῶν τοῦ Ἐπιφανίου μέ τούς οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας, ἔτσι ὥστε νά δημιουργηθεῖ μιά ἐνιαία τοπική «Ἐκκλησία», πού θά περιλαμβάνει τούς οὐνίτες καί ὄσους ἀκολουθοῦν τόν Ἐπιφάνιο. Σέ μιά ἐπόμενη φάση, θά ἐπιδιωχθεῖ, κατά πάσαν πιθανότητα, ἡ ἐνσωμάτωση ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκ-

κλησιῶν, πού ἀκολουθοῦν τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, μέ ὅλες τίς οὐνιτικές κατά τόπους «Ἐκκλησίες», οἱ ὁποῖες θά ὑπάγονται στό πρωτεῖο ἐξουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Καί τέλος σέ μιά τρίτη καί τελευταία φάση θά ἐπιδιωχθεῖ ἡ «ἔνωση» τῆς παγκόσμιας Ὁρθοδοξίας μέ τόν αἵρετικό Παπισμό μέσῳ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐξουნიτισμένων ὑβριδικῶν «Ἐκκλησιῶν», πού θά ἔχουν ἐν τῷ μεταξύ δημιουργηθεῖ. Ὅλοι αὐτοί, («Ὁρθόδοξοι» καί Παπικοί), θά ὑπάγονται μέσῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στόν Πάπα. Ὁ πρῶτος τῆ τάξει θά εἶναι ὁ Πάπας καί ἀμέσως μετά ἀπό αὐτόν ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης. **Ἡ ἔνωση τῆς παγκόσμιας Ὁρθοδοξίας μέ τόν αἵρετικό Παπισμό θά ἐπισημοποιηθεῖ μέ τήν θρυλούμενη «Οἰκουμενική Σύνοδο» τοῦ 2025**, μέ τήν συμπλήρωση 1700 ἐτῶν ἀπό τήν πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδο, (325 μ.Χ.). Βεβαίως ποτέ δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε, ὅτι ἡ προετοιμαζόμενη (;) φρικτή καί ὀλέθρια αὐτή «ἔνωση», προωθείται καί ἀπό διεθνεῖς πολιτικούς καί οἰκονομικούς ὀργανισμούς καί τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση, πίσω ἀπό τούς ὁποίους κρύβονται σκοτεινά καί ὑπόγεια κέντρα τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων καί τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ.

Τό ὅτι τά πράγματα ὀδηγοῦνται πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση, ἀποδεικνύεται ἀπό σειρά γεγονότων τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Κατ' ἀρχὴν οἱ σχισματικοί τοῦ Ἐπιφανίου ἔχουν στενές σχέσεις καί ἐπαφές μέ τούς οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας. Ὁ ἴδιος ὁ «προκαθήμενος» Ἐπιφάνιος, κ. Σέργιος Ντουμένκο, ἀλλά καί οἱ περὶ αὐτόν «ἐπίσκοποι», ὄχι ἀπλά καλιεργοῦν σχέσεις συνεργασίας, ἀλλά καί συμπροσεύχονται, σάν νά εἶναι ἡ οὐνιτική «Ἐκκλησία» Ὁρθόδοξη! Ὅπως πολὺ σωστά παρατηρεῖ νεώτερος ἐκκλησια-

στικός έρευνητής: «Ο καλύτερος φίλος του Έπιφανίου είναι ο Ούνιτης Αρχιεπίσκοπος Σβετσούκ. Όλο γλυκόλογα είναι... Μήν ξεχνάμε ότι ο Πάπας είχε πει ότι «ή Ουκρανία είναι τό εργαστήριο του Οικουμενισμού!»¹. Ο σχεδιασμός προχωρεί μεθοδικά: Τό Φανάρι θέλει νά καταπιούμε ως Όρθόδοξοι τήν κοινωνία μέ τούς σχισματικούς. Νά καταπιούμε τήν άνυπαρξία Άποστολικής Διαδοχής στην Αρχιερωσύνη. Σιγά-σιγά θά συνηθίσουμε τό πήγαινε-έλα μέ τούς Ούνιτες. Καί τελικά τό βήμα, γιά νά βρεθούμε στην άγκαλιά του Πάπα πού τόσο μās «άγαπά», δέν είναι καθόλου δύσκολο... Θά μās πουν τότε «Νά, καί οί Ούνιτες τί έπαθαν, πού άναγνωρίζουν τόν Πάπα; Καί αυτοί είναι σαν Όρθόδοξοι. Έτσι, θά είμαστε καί έμεις... όλοι μαζί άγαπημένοι καί μονιασμένοι! Ποϋ είναι τό κακό;»¹. Άλλος εκκλησιαστικός έρευνητής προσθέτει «Τώρα γίνεται τό πείραμα της ένώσεως μεταξύ της αυτοκέφαλής εκκλησίας του Έπιφανίου καί της Αρχιεπισκοπής των Ούνιτων. Σέ αυτό τό πείραμα εμπλέκεται τό Βατικανό καί τό Οικουμενικό Πατριαρχείο. Τό Βατικανό κανόνισε μέσω του «Ποντιφικού Συμβουλίου γιά τήν Ένότητα των Χριστιανών» ραντεβού του Αρχιεπισκόπου των Ούνιτων της Ουκρανίας μέ τόν Βαρθολομαίο. Έκει συμφώνησαν νά προχωρήσουν οί Οικουμενικές σχέσεις μεταξύ του Έπιφανίου καί των Ούνιτων στην Ουκρα-

νία...Στήν πραγματικότητα, αυτή είναι ή πολιτική του Βατικανού. Τό Βατικανό ήθελε πάντοτε, -άπό τότε πού άνέπτυξε τήν Ούνια- καί έχει πάντα σαν στόχο νά κάνει τούς Όρθόδοξους Ούνιτες. Νά διατηρήσουν δηλαδή τήν παράδοσή τους, αλλά δογματικά νά άναγνωρίζουν τόν Πάπα ως άρχηγό της Έκκλησίας μέ δικαίωμα νά δογματίσει. Ο Πάπας είναι άνώτατος νομοθέτης, άνώτατος διοικητής καί άνώτατος δικαστής»².

Έπίσης δέν είναι άνευ σημασίας, τό γεγονός ότι ο ίδιος ο παν. Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος μετέδωσε τήν Θεία Κοινωνία στό Φανάρι στον πρώην Πρόεδρο της Ουκρανίας κ. Π. Ποροσένκο. Μέ τήν πράξη του αυτή θέλησε νά στείλει προς κάθε κατεύθυνση ένα ήχηρό μήνυμα· καί όσοι τό κατάλαβαν, τό κατάλαβαν. Είδαμε άπό φωτογραφικό υλικό τόν έν λόγω κρυφοπαπικό Πρόεδρο νά «κοινωνεί» καί άπό τόν Ούνιτη «αρχιεπίσκοπο» του Κιέβου Σβιατοσλάβ! Άς προσθέσουμε έδω καί τή δήλωση του παν. Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου σέ γράμμα πού έστειλε τόν Ιούνιο του 2019 στή θρονική έορτή του Βατικανού, στην όποία έπεσήμανε τήν άνάγκη νά περατωθεί ο Διάλογος γιά τό θέμα του πρωτείου του επισκόπου Ρώμης τήν πρώτη χιλιετία μέχρι τόν Νοέμβριο του 2020.

Προς τήν ίδια κατεύθυνση συνηγορεί καί ή άκόλουθη είδηση, τήν όποία

1. Βλ. έργασία του πρωτ. π. Άναστασίου Γκοτσόπουλου, μέ τίτλο «Κόλαφος γιά Βαρθολομαίο, Θεόδωρο, Ιερώνυμο: “Ουκρανικό αυτοκέφαλο: Πρόσκληση γιά ένότητα ή πρόκληση κατά της ένότητας της Έκκλησίας;”» <https://www.triklopodia.gr/%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CE%B1%CF%86%CE%BF%CF>.

2. Βλ. κείμενο του κ. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Καθηγητή της Νομικής Σχολής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στό Έκκλησιαστικό Δίκαιο, μέ τίτλο: «Τό Ουκρανικό είναι πείραμα Βατικανού καί Φαναρίου γιά έξ-ούνιτισμό καί ένωση της Όρθοδοξίας μέ τόν Παπισμό», <https://www.triklopodia.gr/%CF%84%CE%BF%-CE%BF%CF%85%CE%BA%CF%81%0>.

πληροφορηθήκαμε από την αγωνιστική ιστοσελίδα «Ουκρανικό-Μακεδονικό», ή οποία δημοσίευσε έκτενη αναφορά συμμετοχής της «αυτοκεφάλου Έκκλησίας» της Ουκρανίας σέ συμπροσευχή, τόσο μέ Ουνίτες καί Παπικούς, όσο καί μέ Έβραίους, δηλώνοντας τόν πανθηρσκειικό της προσανατολισμό: «Ο “Επίσκοπος” της σχισματικής αυτοκέφαλης «Έκκλησίας» του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ουκρανία Άλέξανδρος Ντραμπίνκο συμμετείχε σέ «συμπροσευχή» στό Κίεβο μέ χαρακτηριστικά Πανθηρσκειίας. Ο Άλέξανδρος έγινε γνωστός στην Ελλάδα από τό γεγονός, ότι μετά την αναγνώριση, πού έλαβε ή «Έκκλησία» του από τόν Αρχιεπίσκοπο Ίερώλυμο, προσπάθησε, χωρίς αποτέλεσμα, μέ ομάδα Ουκρανών σχισματικών κληρικών νά λειτουργήσει στά μεγάλα προσκυνήματα της Ελλάδος. Στην «συμπροσευχή» αυτή προεξήρχε ό «Επίσκοπος» Άλέξανδρος Ντραμπίνκο καί ό Ουνίτης αρχιεπίσκοπος Ουκρανίας Σβιατοσλάβ καί συμμετείχαν εκπρόσωποι των άλλων χριστιανικών όμολογιών, αλλά καί Έβραίοι».

Ίδιαίτερη σημασία έχουν άκόμη οί δηλώσεις του σχισματικού «επισκόπου» Άλεξάνδρου επί τη εύκαιρία της άνιερης συμπροσευχής: «...Οί ιδέες του Πάπα Φραγκίσκου αποτελούν πρόκληση για όλους τούς χριστιανούς του πλανήτη. Οί πράξεις του Άγίου Πατρός είναι ταυτισμένες μέ τίς ενέργειες της αγάπης καί του έλέους καί ή καρδιά μας αισθάνεται άναμφισβήτητα ότι είναι πραγματικές. Τό μήνυμα του Πάπα Φραγκίσκου είναι μία πρόκληση για έμάς τούς όρθόδοξους αλλά καί μία πρόκληση για τούς χριστιανούς στον πλανήτη έν γενεί. Ο Άγιος Πατέρας μäs προσφέρει μία νέα παγκόσμια χριστιανική ταυτότητα. Μία

ταυτότητα πού δέν βασίζεται στις όμολογιακές διαφορές, άφου οί δογματικές διατυπώσεις μπορεί νά διαχωρίζουν τούς άνθρώπους, αλλά στην άποτελεσματική αγάπη του ευαγγελίου» (Πηγή: srzh.news)! Δέν άξίζει τόν κόπο νά ανατρέψουμε μία προς μία τίς παρά πάνω βλάσφημες δηλώσεις του κ. Άλεξάνδρου, διότι αυτό τό έχουμε πράξει ήδη σέ πάμπολλες προηγούμενες δημοσιεύσεις μας. Η σημασία των δηλώσεων αυτών έγκειται στο ότι μäs βοηθούν νά καταλάβουμε πόσο «κοντά» βρίσκονται, (σχεδόν ταυτίζονται), ιδεολογικά καί «θεολογικά», οί σχισματικοί του Έπιφανίου μέ τούς ουνίτες της Ουκρανίας, μέχρι σημείου νά όνομάζει ό κ. Άλέξανδρος τόν Πάπα «Άγιο Πατέρα μας», νά τόν προβάλλει ως πρότυπο «της αγάπης καί του έλέους» καί ότι δήθεν «προσφέρει μία νέα παγκόσμια χριστιανική ταυτότητα».

Έπί τη εύκαιρία άξίζει νά αναφέρουμε καί μία άκόμη σημαντική είδηση, ή όποία φανερώνει την τραγική πορεία της «νέας Έκκλησίας». Ο «προκαθήμενος» της Έπιφάνιος κ. Σέργιος Ντουμένκο πρόσφατα απέβαλε από την «Σύνοδο της Ίεραρχίας» του τόν πρώην πάτρωνα του, τόν σχισματικό καί καθηρημένο, (καί για ήθικούς λόγους), «πατριάρχη του Κιέβου» Φιλάρετο Ντενισένκο! Έχουμε δηλαδή ένα νέο σχίσμα μέσα στο ύπάρχον σχίσμα. Η «νέα Έκκλησία» προοδευτικά καί σταδιακά αυτοδιαλύεται εις τά έξδων συνετέθη. Τό γεγονός αυτό, τί άλλο μπορεί νά φανερώνει, παρά τό ότι ή χορήγηση άκυρης Αυτοκεφαλίας από την Άγία καί Ίερά Σύνοδο του Οικ. Πατριαρχείου μέ τόν άπόλυτα άντικανονικό τρόπο, πού πραγματοποιήθηκε, καί την πρωτοφανή «άποκατάσταση» των άμετανόπτων σχισματικών καί άχειροτόνη-

των «ἐπισκόπων», δὲν ἦταν σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πραγματικὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας;

Ἀπὸ ὅσα παραπάνω ἀκροθιγῶς σχολιάσαμε, βγαίνει ἀβίαστα τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ οὐκρανικὸ Αὐτοκέφαλο γίνεται σταδιακὰ καὶ προοδευτικὰ ἕνας ἐνδιάμεσος συνοδικὸς καταλύτης, ἢ, ἂν θέλετε, ἕνας ἐνδιάμεσος μεταβατικὸς σταθμὸς γιὰ τὴν σχεδιαζόμενη στό προσεχὲς μέλλον «ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν». Ὅλα πλέον δείχνουν ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ, ἀλλὰ «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» νὰ ἐνωθοῦν οἱ σχισματικοὶ τοῦ Ἐπιφανίου μὲ τοὺς Οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας, γιὰ νὰ ἐπακολουθήσουν κατόπιν καὶ ἐπόμενες φάσεις τῶν «ἐνώσεων», γιὰ τίς ὁποῖες ὁμιλήσαμε προηγουμένως. Ἐκτός βέβαια, ἂν ἐπέμβει ὁ Θεὸς καὶ μὲ ἕνα θαυστότροπο ἀνατρέψει τὴν πορεία τῶν πραγμάτων. Διότι, ἔτσι ὅπως ἔχουν φθάσει τὰ πράγματα, μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τὰ διορθώσει. Τὸ τιμὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸ κρατᾷ στὰ χεῖρα του ὁ παντοδύναμος Θεός, ὁ Ὅποιος δὲν θὰ ἀφήσει τὴν Ἐκ-

κλησία του, τὴν ἀγία Ὁρθοδοξία μας, νὰ χαθεῖ στὸν κυκεῶνα τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου. Ἄς «ὄφονται» ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ὅσοι βλέπουν μὲ ἀπάθεια τὰ κτυπήματα καὶ τίς πληγές, πού δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ παραμένουν ἀδιάφοροι, σὰν νὰ μὴ συμβαίνει τίποτε. Προσευχόμαστε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μέγας πηδαιλοῦχος τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ ἀναδείξει πατερικὰ ἀναστήματα καὶ γενναίους ἀγωνιστὲς τῆς πίστεως.

Τέλος δηλώνουμε κατηγορηματικὰ, ὅτι δὲν θὰ πάψουμε νὰ ἀσκοῦμε τὴν κριτικὴ μας, ὅσο ἐνοχλητικὴ καὶ ἂν εἶναι, (διότι αὐτὸ εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμα μας καὶ ὑποχρέωσή μας) καὶ ὅτι, ὅταν πραγματοποιηθεῖ μιά τέτοια εἶδους ὀλέθρια «ἔνωση» στό προσεχὲς μέλλον, ἡμεῖς δὲν θὰ τὴν ἀποδεχθοῦμε, ἀλλὰ θὰ κόψουμε κάθε δεσμό καὶ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ κάθε πρόσωπο πού θὰ συμμετάσχει σ' αὐτήν.

10.2.2020

Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ ΤΣΟΜΠΙΑΝΟΣ. ΠΑΠΑ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΚΑΓΚΑΣΤΑΘΗΣ

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή: Γεώργιος Τζανάκης, Ἀκρωτήρι Χανίων

«Ὁ λαὸς πιστεύει, ἀλλὰ θέλει καὶ μερακλῆ τσομπάνο» [π. Δημ. Γκαγκαστάθης, *Ιερεύς* (σελ. 516)]

Σὰν χθὲς 29 Ἰανουαρίου τοῦ 1975 ἀναπαύθηκε ἐν Κυρίῳ ὁ μέγας σύγχρονος ἅγιος παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης. Τὸ πνευματικὸ του τέκνο, ὁ Στυλιανὸς Κεμεντζετζίδης, ἔχει ἐκδώσει τὸν βίο καὶ τὰ ἔργα του καὶ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ μᾶς τοὺς σημερινούς –ἄς ποῦμε– χριστιανοὺς νὰ γνωρίσουμε πῶς

πολιτεύθηκε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ γνήσιος ποιμὴν τῶν λογικῶν προβάτων Του.

Εἶδα ὅτι ἔχουν δημοσιευτεῖ στοιχεῖα τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου γέροντος στὸ διαδίκτυο, ὅποτε μόνον κάποια σκόρπια σημεία θέλω νὰ παρουσιάσω, γιὰ ὅσους δὲν τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν, πολὺ πρόχειρα βέβαια, ὅσα προλάβω νὰ ἀντιγράψω καὶ ζητῶ συγγνώμην γιὰ τὴν προχειρότητα, ἀπὸ ὅποιον τύχει καὶ τὰ διαβάσει.

(Τὰ ἀποσπάσματα εἶναι ἀπὸ τὸ βιβλίον *Παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάνης, Βίος-Θαύματα-Νουθεσίαι καὶ Ἐπιστολαί*. Γ' ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1997)

Ἦταν πραγματικὸς παπᾶς, λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ποὺ θυσιάζε τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Ὅταν τὸν κατεδίωκαν οἱ ἀντάρτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κατέφυγε στὴν Μητρόπολι Τρικάλων καὶ τὸν ἔστειλαν γιὰ προστασία στοὺς ἀγωνιστὲς τοῦ Ζέρβα. Ἀποφάσισαν:

«Νὰ μὲ πάρουν στὸ Βοργαρέλι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μὲ στείλουν μὲ τὸ ἀεροπλάνο, στὴν Μέση Ἀνατολή, στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι. Ἦθελαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς καὶ τὸ Ε.Α.Μ. καταδιώκει τοὺς ἱερεῖς, γιὰ νὰ πάρουν αὐτοὶ γαλόνια (βαθμούς) καὶ ἐμένα νὰ μὲ δώσουν δόξες, τιμὲς καὶ θέσι ἐξαιρετικῆ. Τοὺς εἶπα· θὰ μὲ ἀφήσετε ἀπόψε νὰ προσευχηθῶ καὶ τὸ πρωῖ θὰ σᾶς ἀπαντήσω. Διὰ τῆς προσευχῆς ἔβγαλα τὴν ἀπόφασιν· ὄχι. Δὲν πρέπει, εἶπα, νὰ φύγω μακριὰ ἀπὸ τὸ ποίμνίον μου καὶ ἀπὸ τὸ Ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν. Ἄς βασανισθῶ καὶ ὑποφέρω, θὰ μείνω ἐδῶ, πλησίον τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τοῦ χρυσοῦ. Θὰ πεθάνω στὴν πόρτα τῶν Ταξιαρχῶν, σύμφωνα μὲ τὸν ὄρκον ποὺ ἔδωσα». (σελ. 50-51)

Καὶ δὲν εἶναι εὐκόλα λόγια αὐτά. Δὲν εἶναι κηρύγματα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Τὸ πόσο βασανίστηκε, τὸ τί ὑπέστη, δὲν τὸ χωρεῖ νοῦς ἀνθρώπου...

Ὅμως καὶ τὸ ποίμνιον τοῦ ὑπεργαποῦσε καὶ τὸν προστάτευε, ὅσο μποροῦσε, ἀπὸ τοὺς διαφοροὺς ἐπίβουλους:

«Τὸ στρατηγεῖο τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. συνήλθε καὶ ἀποφάσισε νὰ μὲ πάρουν μὲ τὸ μέρος τους...: Ἦθελαν νὰ μὲ δώσουν ἓνα ἄλογο νὰ γυρίζω στὰ χωριὰ γιὰ καθοδήγησι καὶ 4 ἄνδρες γιὰ σωματοφυλακὴ,

νὰ μὲ φυλάγουν. Τὸ μεγαλύτερον σατανικὸ ἀξίωμα. Ἔρχονται στὸ χωριό. Συναθροίζονται ὅλοι τῆς περιφέρειας τὰ ὑπεύθυνα πρόσωπα καὶ ἀναφέρουν τὴν διαταγὴν. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ ἐταράχθησαν. Τί πράγματα εἶναι αὐτὰ, εἶπαν, καὶ δὲν ἀφήνετε ἥσυχον τὸν παπᾶ μας; Ἔσεῖς θέλετε μὲ αὐτὸ νὰ τὸν καταστρέψετε.. Τί συμβαίνει πάλιν τοὺς ἐρωτῶ; Μὲ δείχνουν τὴν διαταγὴν. Τὴν διαβάζω καὶ τοὺς λέγω: Αὐτὰ τὰ πράγματα, ποὺ ζητᾶτε ἐσεῖς, ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ κάνω. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θέλει ἄνθρωπον μορφωμένον καὶ ἐμπειρον. Καὶ ὕστερον ἐγὼ τὸ ἔχω δηλώσει νὰ πεθάνω πραγματικὸς παπᾶς καὶ ὄχι μασκαρᾶς. Δὲν ἀναλαμβάνω τέτοια δουλειὰ καὶ ὅ,τι θέλει ἄς γίνῃ. Τί σήμερον, τί ἀργότερον, ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος γιὰ τὸν Χριστὸν νὰ θυσιάσω, ὅποια ὥρα θέλήσετε. Τὸ χωριὸν ὑπὲρ ἐμοῦ... Ἐφυγαν καὶ πάλιν ἄπρακτοι. Βλέπετε πόσον ἡ θρησκεία μας εἶναι ζωντανή!» (σελ. 74-75)

«Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1943 ὁ Δεσπότης Κοζάνης Ἰωακείμ ἐξέδωκε καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, δις εἰς θάνατον. Ὁ πρῶτος ποὺ ὑπέγραψε τὴν καταδίκην μου, ἐρήμην, ἦταν ὁ Δεσπότης. Ἔστειλε καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην του, παπα-Κοσμᾶ, μὲ πέντε ἀντάρτες νὰ μὲ ἐκτελέσουν καὶ νὰ ἠσυχάσουν, ἐπειδὴ πολὺ τοὺς ἀνησυχοῦσα καὶ τοὺς χαλνοῦσα τὰ σχέδιά τους, καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν δουλειὰ στὸ χωριό. Οἱ ἐνορίτες μου μὲ ἄκουγαν, ἐπειδὴ πρῶτος ἐγὼ ἔτρεχα στοὺς κινδύνους, γιὰ νὰ τοὺς σώσω, μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο μποροῦσα». (σελ. 47)

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ κοίταζε πρὸς τὰ πάνω καὶ ρύθμιζε τὶς πράξεις καὶ τὴν ζωὴν του σύμφωνα μὲ τὴν οὐράνια, αἰώνια πραγματικότητα. Ἄν κοίταζε καὶ ἔκρινε μὲ τὰ κάτω καὶ μὲ τοὺς γύρω του, ἀναπόφευκτα καὶ ὁ βίος του θὰ ἦταν ἀντίστοιχος (Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς

τὴν ψυχὴν μου· ἔταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζώην μου)

«Μεταχειρίσθηκαν καὶ ἄλλα σατανικά μέσα. Ἔβαλαν τοὺς ἄλλους ἱερεῖς νὰ ποῦν στὴν παπαδιά: Μήπως μονάχα αὐτὸς δὲν θέλει τὸν κομμουνισμό; Καὶ ἔμεῖς δὲν τὸν θέλουμε. Τί νὰ κάνουμε ὁμῶς; Ἄς τοὺς κάνουμε τώρα τὸ κέφι καὶ ἅμα ἀλλάξει ἡ κατάσταση, αὐτοὺς θὰ λογαριάσωμε; Καὶ τὸ ἐπέτυχαν. Ἡ παπαδιά ἄρχισε νὰ μὲ γκρινιάζει καὶ νὰ φωνάζει ἐναντίον μου». (σελ. 78)

«Μοῦ λέγει ἡ παπαδιά: Πράγματι χαζάθηκες. Ἐσὺ θὰ φέρῃς ἀποτέλεσμα μόνος; Δὲν βλέπεις τοὺς ἄλλους παπάδες τῶν γύρω χωριῶν, ποὺ κάθονται στὰ σπίτια τους, δουλεύουν, τρώγουν καὶ πίνουν μὲ τὶς οἰκογένειές τους; Ὅ,τι θὰ γίνῃ γιὰ ὅλο τὸν κόσμον θὰ γίνῃ καὶ γιὰ ἐμᾶς. Τῆς λέγω: Θὰ πεθάνω γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ὄχι γιὰ τὸν χρυσό. Κομμουνιστὴς δὲν γίνομαι». (σελ. 66-67)

«Μὲ δάκρυα στὰ μάτια μοῦ λέγουν: Πῶς κατάντησες νὰ ὑποφέρῃς τόσα πράγματα καὶ σὲ αὐτὰ τὰ χάλια; Τοὺς ἀπαντῶ: Ὑπέφερε ὁ Χριστὸς γιὰ ἐμᾶς, πρέπει τώρα καὶ ἔμεῖς νὰ ὑποφέρουμε γιὰ τὸν Χριστὸ. Θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ θὰ φύγῃ αὐτὴ ἡ καταχνιά καὶ ἡ βρωμιά καὶ θὰ λάμψῃ πάλιν ἡ Ἐκκλησία». (σελ. 67)

Ἀγράμματος μὲν, θεόπτῃς δὲ, εἶχε ἐνεργὰ τὰ ὀρθόδοξα αἰσθητήρια καὶ ἀντιλαμβανόταν κάθε παρέκκλιση καὶ θρηνοῦσε καὶ ἐκτενέστερον προσπύχετο:

«Ἔχει δίκαιον ὁ λαὸς νὰ μᾶς κατηγορῇ ἐμᾶς τοὺς κληρικούς, διότι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ εἴμεθα ἔμεῖς οἱ παπάδες». (σελ. 513-514)

«Ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἔχει χάσει τὴν πνευματικότητά του καὶ πάντα συζητοῦνται ὑλικά καὶ πολιτικά πράγματα». (σελ. 514)

«Μεγάλο κατήφορο πῆρε ὁ λαὸς καὶ

ὁ κλῆρος πρῶτα. Τί νὰ πῶ! Νὰ πέφτω ἐγὼ ἔξω δικαιολογημένον, διότι εἶμαι ἀγράμματος καὶ ἡμπορῶ νὰ γελαστῶ, ἀλλὰ ἕνας Πατριάρχης καὶ Δεσπότης ποὺ τὰ εἶδεν ὅλα, τὰ διάβασεν καὶ τὰ ἄκουσε, καὶ γνωρίζει καλῶς τοὺς κανόνες τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας; Κανεὶς δὲν δικαιολογοῦμεθα. Μᾶλλον αὐτοὶ περισσότερον». (σελ. 337)

«Πολὺ χάρηκα ποὺ εἶδον νὰ εἶστε καλά, ἀλλὰ λυπήθηκα γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης. Νὰ εἶναι μαζὶ μὲ τὸν Φραγκόπαπαν καὶ τοὺς ἄλλους; Συνεργάζονται μὲ τοὺς αἰρετικούς; Θέλω νὰ μάθω τί πιστεύουν αὐτοὶ οἱ κληρικοὶ, ποὺ κάθε ἡμέραν ἐργάζονται εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου; Τυπικὰ ἐργάζονται; Δὲν μοῦ τὸ χωράει τὸ μυαλό μου... Σήμερα ποὺ σοῦ γράφω, εἶχα λειτουργία εἰς τοὺς Ταξίαρχας. Εἶχαν ἔλθει προσκυνηταί... Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγέμισεν ἡ Ἁγία τράπεζα ἀπὸ ἐξαιρετικὸν ἄρωμα, ποὺ ἦτον χαρὰ Θεοῦ καὶ εὐλογία Κυρίου. Αὐτοὶ δὲν βλέπουν τίποτας; Πωρώθηκεν ἡ ψυχὴ τους καὶ μολύνονται μὲ τοὺς ἀκαθάρτους;» (19/6/1970, σελ. 537)

Συνεργάζονται μὲ τοὺς αἰρετικούς; Τί πιστεύουν αὐτοὶ οἱ κληρικοὶ; Τυπικὰ ἐργάζονται; Καὶ τίνος τὸ μυαλὸ τὰ χωράει ὅλα αὐτά, ἅγιε τοῦ Θεοῦ; Πάντως σίγουρα οὔτε ἡ Ἁγία τράπεζα γεμίζει ἀπὸ ἐξαιρετικὸν ἄρωμα τὴν ὥρα τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν λειτουργοῦν, οὔτε οἱ Ἀρχάγγελοι τοὺς ὁμιλοῦν καὶ, ἐπίσης, σίγουρα πορώθηκεν ἡ ψυχὴ τους καὶ μολύνονται μὲ τοὺς ἀκαθάρτους. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἅγιε μου. **Ἄν ψελλίσει κανεὶς τίποτα, αὐτοὶ οἱ πωρωμένοι τὸν κατηγοροῦν ὡς φανατικὸ καὶ ζηλωτὴ καὶ ἐπηρεμένο.** Καὶ μεῖς -ποὺ ἔχομε πάρει τὸν κατήφορο καὶ δικαίως πάσχομεν γιὰ τὶς πολ-

λές αμαρτίες μας, μεγαλύτερη από τις όποιες είναι ή αδιαφορία και ή νωθρότης και ή τυποποιήσις τῆς πνευματικῆς ζωῆς, σὲ παρακαλοῦμε ἐκεῖ πού εἶσαι νὰ παρακαλέσεις τὸν Κύριο νὰ μὴν μᾶς

συνεριστῆ ἀλλὰ νὰ στείλῃ μερακλήδες παπάδες, σὰν καὶ ἐσένα, καὶ νὰ φωτίσῃ τοὺς ἀρχιερεῖς μας, γιατί «Ὁ Σατανᾶς σὲ μεγάλους φωλιάζει διὰ νὰ ἔχει κῦρος ἢ δουλειά του». (σελ. 421)

ΗΠΙΑΜΕ «ΤΟ ΤΡΕΛΛΟ ΝΕΡΟ»;*

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου

Μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεὸς καὶ πρὶν τέσσερις ἡμέρες γιορτάσαμε τὰ Χριστούγεννα, γιὰ ἄλλῃ μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ μας. Λέω «μᾶς ἀξίωσε», ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ καὶ ἀξία γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ γιορτάζει τὴν ἐκ παρθένου γέννηση τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀνθρώπου. Εἶναι βεβαίως, ἐξίσου τιμητικὸ γιὰ μᾶς, τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλλήνες, «ἡ προσφορὰ τῆς γιορτῆς σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα», ἀφοῦ στὴν γλῶσσα μας περιγράφηκαν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ συντάχθηκαν σὲ θεολογικὰ κείμενα καὶ ὕμνους, καὶ ἀπὸ τὴν γλῶσσα μας μεταφράστηκαν καὶ μεταφράζονται ἀκόμα, σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς λαούς.

Ὅμως, τί θὰ γίνῃ μ' ἐμᾶς, τοὺς Ἑλλήνες; ποῖο θὰ εἶναι τὸ μέλλον μας στὸν παγκόσμιό χάρτη; Τὸ βλέπουμε ὅλοι, ὅτι ἡ ὁμοιογένεια τῆς Πατρίδος μας χάνεται μὲ τοὺς χιλιάδες ἀλλοεθνεῖς πού ἔρχονται καὶ θὰ μείνουν ἐδῶ. Σᾶς ὀμιλῶ γιὰ τὸ μεταναστευτικὸ γεγονός, πού δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτραπῆ, εἶναι παγκόσμιο. Ἔχει δίκαιες αἰτίες καὶ μπορεῖ (ἂν ἀξιοποιηθῆ σωστά) νὰ φέρῃ καλὰ ἀποτελέσματα. **Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ μείνουν καὶ θὰ ριζώσουν ἐδῶ**, τὰ παιδιά τους θὰ νιώθουν τὴν γῆ μας Πατρίδα τους (ὅπως ριζώσαμε κι ἐμεῖς σὲ τόσες ἄλλες Πατρίδες τῆς γῆς). Θὰ τοὺς ἀγκαλιάσουμε,

ὅπως ἀγκαλιάσαμε τοὺς ὁμογενεῖς ἀπὸ τὴν πρῶν Σοβιετικὴ Ἑνωση, τοὺς ἄλβανούς καὶ τόσους ἄλλους. **Θὰ πάρουν γιὰ νύμφες καὶ γαμπρούς, τὰ παιδιά μας**. θὰ μᾶς κάνουν ὑπερήφανους ὅταν φέρουν ἔπαθλα καὶ πρωτεῖες (ὅπως ὁ Ἄντετοκούμπο), θὰ ἐργάζονται καὶ μὲ τις εἰσφορὲς τους στὰ ἀσφαλίστικα ταμεία μας θὰ ἐξασφαλίζονται οἱ δικές μας συντάξεις. Θὰ μεγαλώσουν οἱ πόλεις μας, θὰ κατοικηθοῦν τὰ ἔρημα χωριά μας καὶ θὰ γεμίσουν παιδικὲς φωνές οἱ χορταριασμένες αὐλὲς τῶν σχολείων μας. **Στὴ βόρεια Ἑλλάδα οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ θὰ βγοῦν στὴν «Ἄσπρη θάλασσα»** ἐκπληρώνοντας ἔτσι εἰρηνικὰ τὸν παλαιό τους πόθο. Ἡ κατάργηση τῶν συνόρων (ὡς εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο) καὶ τὸ ἑλληνικὸ ὄνειρο (ὁ χαλαρὸς τρόπος τῆς ζωῆς μας) θὰ βοηθήσῃ στὴν γρήγορη ὀλοκλήρωση τῆς ὑφισταμένης πιά παγκοσμιοποίησης στὴν περιοχὴ μας. Μικρὰ καὶ μεγάλα νησιά τοῦ Αἰγαίου θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ γειτονικοὺς μέχρι ἀπώτατους τουρίστες πού θὰ ἀπολαμβάνουν τὸ εὐκρατο κλίμα μας στηρίζοντας, βεβαίως, τὶς τοπικὲς οἰκονομίες. Στὴν ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα, ἡ ἐγκαταλελειμμένη σήμερα χέρσα γῆ, θὰ καλλιεργεῖται ἀπὸ νιόφερτους γεωργούς πού θὰ ἀξιοποιοῦν τὰ εὐφορα χρώματά

* Ὁ τίτλος ἀνήκει στὴν «Π», ὅπως καὶ οἱ ὑπογραμμίσεις.

μας και ζῶα, βοοειδή και αἰγοπρόβατα, θὰ καταναλώνουν τὸ θαλερὸ χορτάρι τῆς ὑπαίθρου μας ποὺ σήμερα τὸ καίει ἀνεκμετάλλευτο ὁ ἥλιος. Αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ στὴν ἀνθρωπογεωγραφία τῆς Πατρίδος μας, φυσικὸ εἶναι, νὰ φέρει ἀλλαγὴ και στὴν πολιτισμικὴ εἰκόνα τῆς. **Τὰ μαθήματα στὰ σχολεῖα (κυρίως τῆς Ἱστορίας και τῶν Θρησκευτικῶν), οἱ ἐθνικὲς γιορτὲς και παρελάσεις, οἱ ἐθνικὲς ἀργίες και τὰ σύμβολα, τὰ συνταγματικῶς κατοχυρωμένα, τὰ ἐργασιακῶς δεδομένα και τὰ δημοσιονομικῶς κεκτημένα θὰ τροποποιηθοῦν, ἀπὸ πολὺ μέχρι και ἄρδην.** Αὐτὲς οἱ ἀλλαγὲς θὰ εἰσχωροῦν ἀργά, διάσπαρτα, ἀλλὰ μὲ σταθερὴ ροὴ μέσα σὲ κάθε κοινωνικὴ διαστρωμάτωση τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς μας, γι' αὐτὸ και θὰ «χωνεύονται» εὐκόλα. **Θὰ γίνονται ἀβίαστα ἀποδεκτὲς ἀπὸ ὅλους μας, ὡς κατανοητὲς και φυσιολογικὲς.**

Οἱ μετακινήσεις τῶν πληθυσμῶν πάντοτε ἔφεραν σύγκρουση τῶν πολιτισμῶν, ἐπειδὴ ἡ ραχοκοκκαλιὰ κάθε πολιτισμοῦ εἶναι ἡ θρησκεία του. Ἐπειδὴ, ὁμως, ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι θρησκεία, γι' αὐτὸ εἶναι ἀδήριτη ἀνάγκη νὰ διατηρήσουμε οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι (τελείως ἀνόθευτη) τὴν δογματικὴ μας γνησιότητα και (ὅσο γίνεται περισσότερο) τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα. Ὅσοι θὰ ρθοῦν στὴν Πατρίδα μας πρέπει νὰ βροῦν ἓνα φιλόξενο και συγχρόνως δυναμικὸ πολιτισμικὸ περιβάλλον: τὴν ἱστορικὰ παραδοσιακὴ ἑλληνικὴ ἀρχοντιὰ σμιλεμένη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ μας πίστη. **Νὰ μᾶς βροῦν στέρεους στὴν Πίστη μας, ὄχι χλιαροὺς· νὰ μᾶς βροῦν ἀκλόνητους στὴν Παράδοσή μας, ὄχι «καλάμια ποὺ τὰ δέρνει ὁ ἄνεμος»· νὰ μᾶς βροῦν «μεγαλέμπορους» τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν μας, ὄχι «ψιλικατζῆδες».** Χρειάζεται ἀποφασιστικὴ ἀποφασιστικότητα, ὄχι κοινωνικὴ δειλία, ὄχι πνευματικὴ καχεκτικότητα! Γονεῖς, δά-

σκαλοι, κληρικοί, πολιτικοί, στρατιωτικοί, δικαστικοί, χειρῶνακτες, ὑπάλληλοι, τεχνοκράτες, ἐπιστήμονες, ἐρευνητὲς, ἐπενδυτὲς και ἐπιχειρηματίες, ἄνδρες και γυναῖκες νὰ πάρουμε στὰ σοβαρὰ τὸν ἱστορικὸ μας ρόλο. Μέχρι πρόσφατα, ἡ Ἱστορία ἔχει καταπιεῖ πολλοὺς λαοὺς ποὺ ἀδράνησαν μπροστὰ σὲ νέες προκλήσεις και δυναμικότερες τακτικὲς. Ὅσοι θὰ ρθοῦν στὴν Πατρίδα μας, ἂν μᾶς βροῦν σκυμμένους, θὰ μᾶς προσπεράσουν. Ἐάν μᾶς βροῦν συνειδητοποιημένους και ὄρθιους, θὰ σταθοῦν μπροστὰ μας. **Θὰ σεβαστοῦν τὴν πνευματικὴ μας παράδοση και δίπλα μας, ἄς ἀναπτύξουν και τὴν δική τους.** Ὅμως· προσέξτε παρακαλῶ! εἶπα: «δίπλα μας», ὄχι «ἐπάνω» μας. **Νὰ χτίσουν τὰ ἱερά τους, νὰ ἐμφανίσουν τὰ ἔθιμά τους, νὰ ἀναρτήσουν τὰ σύμβολά τους και νὰ γιορτάσουν τὲς γιορτὲς τους,** ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ δυναμικὴ ψυχὴ και ἡ Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ πνευματικότητα, δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε ἀπολύτως. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχουν! Ἦταν κι ἄλλες φορὲς στὴν ἱστορία μας ποὺ ζυμωθήκαμε μὲ ξένους και «προχωρήσαμε» μαζί τους σὲ κάτι ἀνώτερο.

Ἐδῶ, σὰν και νὰ σᾶς ἀκούω κάποιους νὰ μοῦ λέτε: Δὲν γίνεται νὰ ἀποφύγουμε ὅλη αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν; Λυπᾶμαι, ποὺ τὸ ὁμολογῶ, ἀλλὰ εἶναι ἀργὰ πλέον! Λυπᾶμαι ποὺ θὰ σᾶς στενοχωρήσω, ὁμως, σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τέσσερις ἡμέρες μετὰ τὰ Χριστούγεννα, μνημονεύει τὴν σφαγὴ τῶν νηπίων ποὺ διέταξε ἐκεῖνος ὁ κακοῦργος Ἡρώδης. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε κι ἐμεῖς ὅτι 250 μὲ 300.000 ἑλληνόπουλα σφαγιάζονται κάθε χρόνο μὲ ἔκτρωση. Ἦδη ἀπὸ τὸ 2017 οἱ γεννήσεις στὴν Πατρίδα μας εἶναι λιγότερες ἀπὸ τοὺς θανάτους. Αὐτὸς ὁ δείκτης δὲν ἀνατρέπεται πιά. **Τὴν ἄδεια Χώρα μας θὰ ρθοῦν νὰ τὴν γεμίσουν ἄλλοι,** ἐπειδὴ ἡ Ἱστορία δὲν ἀφήνει κενά,

ούτε κάνει χατήρια σὲ κανέναν. **Μόνο ἢ μετάνοια γιὰ τὸ ἐθνικό μας ἔγκλημα θὰ μπορούσε νὰ ἔλξει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅμως θὰ ὑπάρξει;**

Ἡ ὑποκρισία βασιλεύει: ἂν μιὰ μάννα πετάξει τὸ παιδί της σὲ κάδο ἀπορριμμάτων ἢ ἂν κάποιος βρέφος χρειάζεται μετακομιδὴ στὸ Ἐξωτερικὸ γιὰ σπάνια θεραπεία, τότε ξεσηκώνεται τὸ πανελλήνιο! Ἄν τὸ ἴδιο παιδί, λίγες μέρες νωρίτερα σφαγιάζονταν σὲ ἰατρεῖο, δὲν θὰ τὸ νοιάζονταν κανεὶς. Ἄν ἦταν σκυλάκι, ὅμως, θὰ τὸ προστάτευαν οἱ νόμοι!

Εἶναι ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας νὰ κρούσουμε σήμερα τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἄν σταματήσουμε οἱ Ἕλληνες νὰ αὐτοκτονοῦμε ἐθνικά, τότε θὰ συνεχίσουμε νὰ ὑπάρχουμε. Ἄν σταματήσουμε τὴν ἁμαρτία αὐτή, τότε θὰ μπορούμε νὰ ἐλπίσουμε στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἄλλιῶς, ἄς ἐτοιμαστοῦμε νὰ δοῦμε τὴν Χώρα μας σταυροδρόμῳ ὅπου θὰ κονταροχτυπιοῦνται λαοὶ καὶ πολιτισμοί, μέχρις ὅτου ἐπικρατήσῃ ὁ ἰσχυρότερος. Λύσεις ὑπάρχουν, ἀρκεῖ νὰ τὶς ἀποφασίσουμε ὡς Χριστιανοί, ὡς Ἕλληνες, ὡς ἄνθρωποι.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

«ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ!» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΙΣΑ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ*

Τὸ Κίνημα «Ἀφήστε με νὰ ζήσω!» δημιουργήθηκε πρὶν 2 χρόνια περίπου ἀπὸ 19 Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα καὶ μετὴν ὑποστήριξη τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ἑλλάδος, με σκοπὸ νὰ ἐνημερώνει μετὰ κάθε νόμιμο καὶ δημοκρατικὸ τρόπο τοὺς συμπολίτες μας γιὰ τὸ θαῦμα τῆς Ζωῆς τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, σύμφωνα μετὰ τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα καὶ τὴν Ὁρθόδοξη παράδοσή μας, ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθᾷ ὅσες γυναῖκες πιέζονται γιὰ ἔκτρωση καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ κρατήσουν τὸ παιδί τους.

Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς ἐνημέρωσης προβήκαμε σὲ διαφημιστικὴ καμπάνια σὲ κάποιους σταθμούς τοῦ ΜΕΤΡΟ, μετὰ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴν ἐνημέρωση γιὰ τὴ μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη ἀνθρώπινη ζωή, πού φιλοξενεῖται στὴν κοιλιά τῆς μητέρας, προβάλλοντας ἀποκλειστικὰ ἐπιστημονικὲς πληροφορίες γιὰ τὴν

ἐνδομήτρια ζωή τοῦ ἐμβρίου.

Μετὰ μεγάλη μας ἐκπληξη, ὅμως, βρεθήκαμε μπροστὰ σὲ μιὰ πρωτοφανῆ ἀντίδραση, πού σὰν κύριο ἐπιχείρημά της εἶχε τὸ «δικαίωμα τῆς γυναῖκας στὴν ἔκτρωση». Εἶναι ἄξιο ἀπορίας πῶς, ἀπὸ αὐτὰ πού ἀναφέρονται στὴν ἀφίσα, καταστρατηγοῦνται τὰ «δικαιώματα» τῶν γυναικῶν ἢ, ὅπως ἀνέφερε τὸ δελτίο τύπου τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν καὶ Ὑποδομῶν κ. Κώστα Καραμανλῆ, ἡ ἀφίσα «στρέφεται ἐναντίον ἑνὸς ἀπολύτως κατοχυρωμένου καὶ ἀναμφισβήτητου δικαιώματος τῶν γυναικῶν». Σὲ αὐτὸ μόνο αὐτοὶ πού τὰ συνδύασαν μποροῦν νὰ ἀπαντήσουν. Στὴν οὐσία, ὅμως, πρόκειται γιὰ μιὰ προσπάθεια ἐνημέρωσης ὅτι τὸ ἀγέννητο παιδί εἶναι ἐν ζωῇ ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχει καὶ αὐτὸ δικαίωμα καὶ ἀξιώσεις προστασίας του.

Ἐπρεπε ὅμως ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργ-

* 14.1.2020

γός, προτού προβεί στην απαράδεκτη δημοκρατικά και αντισυνταγματική παρεμβασή του στη διοίκηση της ΣΤΑΣΥ, πού είχε σαν αποτέλεσμα τό κατέβασμα της άφίσας τήν ίδια ημέρα της ανάρτησής της, αλλά και ή ίδια ή διοίκηση νά αποδείξουν μέ επιχειρήματα, ποῦ ή άφίσα αναφέρεται στην έκτρωση και πῶς «στρέφεται» έναντίον όποιουδήποτε «δικαιώματος» τῶν γυναικῶν! Ἐραγε ό κ. Ὑπουργός εἶδε πραγματικά τήν άφίσα; Τήν διάβασε;

Ἀναρωτόμαστε, λοιπόν: Δέν ἔχουμε σαν πολίτες αὐτῆς τῆς Χώρας, αλλά και σαν συλλογικές οντότητες τό δικαίωμα νά ἐκφράζουμε ἐλεύθερα τήν ἄποψή μας; **Ἀπό πότε ὑπάρχει λογοκρισία στην Ἑλλάδα και δέν τό γνωρίζουμε;**

Ὁ κ. Ὑπουργός και ὄλοι ὄσοι πολιτικοί και ἐπώνυμοι διατείνονται ὅτι σέβονται τό δημοκρατικό μας Πολίτευμα, δέν ἔχουν ὑπόψη τους τό «Διεθνές Σύμφωνο γιά τά Ἀτομικά και Πολιτικά Δικαιώματα» (άρθ. 19), πού ἔχει νομοθετικά κυρωθεῖ ἀπό τήν Ἑλληνική Βουλή, ἢ τήν «Εὐρωπαϊκή Σύμβαση γιά τήν Προάσπιση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου και τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν» (άρθ. 10); Και τό σπουδαιότερο. Γνωρίζουν, ἔραγε, τί ὀρίζει τό Σύνταγμα τῆς Χώρας (άρθ. 14) πού ὑπηρετοῦν, γιά τή λογοκρισία; Τούς τό ὑπενθυμίζουμε:

«Καθένας μπορεῖ νά ἐκφράζει και νά διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά τοῦ τύπου τούς στοχασμούς του τηρώντας τούς νόμους τοῦ Κράτους».

Ἡ δέ θέση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι: «Οἱ καμπάνιες πού γίνονται στους δημόσιους χώρους δέν πρέπει νά διχάζουν τήν κοινή γνώμη οὔτε ἀσφαλῶς νά προσβάλλουν γυναῖκες πού ἔχουν ἀναγκαστεῖ νά κάνουν μιά τέτοια δύσκολη ἐπιλογή στην ζωή τους», ἀναφορικά μέ τή δική

μας καμπάνια εἶναι παντελῶς ἄστοχη, αλλά και ἐκτός ἀπό τό νομικό μας πλαίσιο. Κι αὐτό, γιατί τό θέμα της δέν ἦταν ἢ ἐκτρωση, οὔτε ἢ καταδίκη και προσβολή κανενός ἀνθρώπου, αλλά, ὅπως προείπαμε, ἢ ἐνημέρωση γιά τό θαῦμα τῆς ζωῆς και ἢ προβολή ἐπιστημονικῶν πληροφοριῶν γιά τίς λειτουργίες τοῦ ἐμβρύου. Ἄλλωστε, κι ἄλλες καμπάνιες, κατά τό παρελθόν, εἶχαν διχάσει τήν κοινή γνώμη, δέν εἶδαμε ὅμως καμία νά κατεβαίνει και μάλιστα μέ πολιτική παρεμβασή!

Και ἐπειδή κάποιες ἱστοσελίδες ἀναφέρουν ὅτι δῆθεν εἶναι παραπλανητικές οἱ πληροφορίες τῆς άφίσας και δέν ἔχουν ἐπιστημονική ἀκρίβεια, παραπέμπουμε στην ἱστοσελίδα μας www.afistemnaziso.gr, ὅπου ὑπάρχουν ὄλες οἱ ἐπιστημονικές πληροφορίες γι' αὐτά τά θέματα, πάντα μέ βιβλιογραφικές ἀναφορές.

Κάποια στιγμή στην Χώρα μας, πού ἢ ὑπογεννητικότητα ἔχει φτάσει, ἴσως, σέ μί ἀναστρέψιμα ἐπίπεδα, πού οἱ ἐκτρώσεις ὑπερβαίνουν τίς 150.000 (κάποιοι τίς ἀνεβάζουν στίς 300.000) και οἱ 40.000 και πλέον ἀπό αὐτές γίνονται ἀπό ἀνήλικα κορίτσια, πρέπει νά εἶμαστε σέ θέση νά συζητήσουμε μέ ὀριμότητα και επιχειρήματα γι' αὐτό τό σοβαρό θέμα. Ἐνα θέμα, στό ὄποιο προεκλογικά εἶχε ἀναφερθεῖ και ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός μέ ἀφορμή τό πόρισμα τῆς Διακομματικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τό Δημογραφικό: «Θά πῶ μόνο τό ἐξῆς: ἐκτιμῶνται (οἱ ἐκτρώσεις) σέ 150.000 ἐτησίως... Ἐστω και τό 10% νά ἀποφεύγαμε, θά εἶχαμε 10% νέες γεννήσεις. Ἐρα και αὐτό τό ζήτημα πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσει οὐσιαστικά».

Ὅμως, πῶς θά ἀποφευχθοῦν, ὄταν «ἀπαγορεύεται» νά μιλήσουμε και νά

ἐνημερώσουμε δημόσια γιά τό ἀγέννητο παιδί, τό θαῦμα τῆς ζωῆς καί τήν ἐπιλογή της; Ὑπάρχει κανείς πού εἶναι ἐναντία στή ζωή καί δέν θαυμάζει αὐτό τό μεγάλο μυστήριο; Ἄς τό ἀναρωτηθοῦμε ὅλοι.

Ἐπειδή, ὅμως, ἔχει κι ὁ Θεός τά δικά του σχέδια πραγματικά *εὐχαριστοῦμε τό Ὑπουργεῖο, διότι κατόρθωσε μέ τήν λογοκρισία πού ἐπέβαλε, νά φτάσει τό μήνυμα τῆς ἀφίσας ὄχι μόνο στούς ἐπιβάτες τοῦ ΜΕΤΡΟ, ἀλλά ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ὅλης τῆς Ἑλλάδας.* Τό γεγονός ὅτι ἀπό χθές συζητᾶ ὅλη ἡ κοινωνία γιά τό θέμα τῆς προστασίας τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, τό ὀφείλουμε στήν ἀπαγόρευση ἔκφρασης δημοσίου λόγου γιά ἓνα ζήτημα τό

ὁποῖο σέ ἄλλα κράτη ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐπιστημονικῶν συνεδρίων καί θεσμικοῦ διαλόγου.

Εὐχαριστοῦμε ἐγκαρδίως γιά τίς χιλιάδες τῶν μνημάτων ὑποστηρικτικῶν τοῦ Κινήματος πού γράφτηκαν στό διαδίκτυο καί κάλυψαν τό σκοτάδι τῶν καθεστωτικῶν Μ.Μ.Ε. καί πολιτικῶν προσώπων. Ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀδιαμφισβήτητα εἶναι ὑπέρ τῆς ΖΩΗΣ καί κλείνει τά αὐτιά της στίς φωνές τῶν «δικαιωματιστῶν» καί τοῦ ἱερατείου τῆς πολιτικῆς ὀρθότητος!

Χθές ὅλη ἡ Χώρα φώναξε: **ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ!**

**ΕΦΡΑΙΜ ΦΙΛΟΘΕΪΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ (†7.12.2019) ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ*
τοῦ Πανος. Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Φιλοθέου Ἀγ. Ὁρους Ἀρχιμ. Νικοδήμου**

Πανοσιολογιώτατοι ἅγιοι καθηγούμενοι, σεβαστοί πατέρες, ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἰδού φτάσαμε τίς 40 μέρες μετά τήν ἐκδημία τοῦ σεπτοῦ Γέροντος ἡμῶν ἀπό τά ἐπίγεια στά ἐπουράνια καί τά αἰσθήματα πού μᾶς πλημμυρίζουν εἶναι ἀνάμεικτα, χαρᾶς καί λύπης.

Χαρᾶς, διότι ἡ θριαμβεύουσα ἐκκλησία ἐνέταξε στίς τάξεις της ἓναν μεγάλο στρατηλάτη, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε θανατηφόρα πλήγματα κατά τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, σώζοντας χιλιάδες ψυχές καί ἀφήνοντας πίσω του ἓνα τεράστιο ἱεραποστολικό καί συνάμα πνευματικό ἔργο. Λύπης, διότι ἀπωλέσαμε τήν αἰσθητή

πηγή τῆς Χάριτος, τήν ὁποία γεύομασταν κάθε φορά πού συναναστρεφόμασταν μαζί του.

Ἀλλά τί νά πρωτοθυμηθοῦμε ἀπό τόν Ἅγιο Γέροντα;

Τήν **ἀπέραντη ἀγάπη, θαλπωρή καί ἀσφάλεια** πού μᾶς πρόσφερε τόσο ἀφειδώλευτα;

Τήν **ἀνύστακτη μέριμνά του γιά τήν σωτηρία ἐκάστου ἐξ ἡμῶν; Τό παράδειγμα πρὸς μίμηση**, πού ἦταν ὅλη του ἡ ζωή, σέ ὅλα αὐτά πού δίδασκαν οἱ Πατέρες;

Τήν **ταπείνωσή του**; Ὅταν κάποιος ὑποτακτικός τοῦ Γέροντα δέν ἐξετέλεσε τόν κανόνα του, γονατιστός στήν λιτή

* Ὁμιλία στήν Τράπεζα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου, μετά τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου (16.1.2020).

του ναού της Προβάτας, προς παραδειγματισμόν του, ξάπλωσε ό ίδιος και έδωσε έντολή να περάσουν όλοι από πάνω του.

Γιά τά πνευματικά του ύψη; Πού πολλές φορές συνομιλούσε με τον ίδιο τον Χριστό, την Παναγία και τούς Αγίους;

Γιά την **άρρητο ευωδία**, πού κάποιες φορές γέμιζε την εκκλησία πού λειτουργούσε και υποδείκνυε πώς ή ίδια ή Παναγία ήταν παρούσα εκείνη την στιγμή;

Πώς να ξεχάσουμε ότι πολλές φορές, πού του ζητήσαμε **τήν βοήθειά του** σέ προβλήματα πού αντιμετωπίζαμε, είτε προσωπικά, είτε μοναστηριακά, είτε ύγείας, ανταποκρίθηκε άμέσως και μās τά έλυσε την ίδια στιγμή με την προσευχή του και με τί χάρη του.

Πώς να ξεχάσουμε **τήν άνεξικακία του**; Όταν, για παράδειγμα, στον κόσμο κάποιος θέλησε να του κάνει κάποιο σοβαρό κακό, αιφνιδίως τό χέρι του Θεού έκοψε τό νήμα της ζωής του σέ αυτοκινητιστικό δυστύχημα και μαθαινώντας το ό άγιος Γέροντας επισκέφθηκε τον τάφο του, γονάτισε και παρακάλεσε μετά δακρύων τον Χριστό με πολύ ίκετευτικά λόγια για την συγχώρεση του άποθανόντος.

Γιά **τήν έλεημοσύνη του**; Πού χωρίς να λογαριάζει, εάν υπήρχαν τά ανάγκαια για τό μοναστήρι του, καθημερινά μοίραζε έλεημοσύνη στους άστεγους και ένδεείς μεξικάνους και διαφόρους άλλους της ευρύτερης περιοχής του Αγίου Αντωνίου της Αριζόνας, έτσι ώστε να τον ονομάσουν αυτοί οι άνθρωποι the moneyman. Μάλιστα κάποια στιγμή θορυβήθηκε ή αστυνομία και τον σταμάτησε να του ζητήσει εξηγήσεις για ποιό λόγο έκανε αυτή την έλεημοσύνη.

Ό **όσιος Έφραίμ ό Κατουνακιώτης** και παραδελφός του Γέροντος με την άπλότητα και τον αυθορμητισμό, πού τον διακατείχε, τον ονόμαζε μεγάλο παζαρτζή, διότι έλεγε ότι κάνει μεγάλα παζάρια με τον Χριστό, προκειμένου να σώσει ψυχές ανθρώπων.

Άλλά ό Γέροντας **άγαπούσε πολύ και την πατρίδα μας την Ελλάδα** και μās έλεγε ότι έκανε πολλή προσευχή για τά έθνικά θέματα και, επειδή είχε τό προφητικό χάρισμα, ό Θεός του αποκάλυπτε τά μέλλοντα συμβαίνειν.

Μās δίδασκε για δύο άνίκητα όπλα, τά όποια είναι ή ευχή και ή αϋτομεμψία. Μās συμβούλευε αυτά τά δύο να τά χρησιμοποιούμε σέ κάθε πειρασμό και 100% θα νικήσουμε. Έπίσης έδινε μεγάλη σημασία στην **άρετή της ύπομονής** και έλεγε χαρακτηριστικά:

– Άνθρωπος χωρίς ύπομονή είναι άνθρωπος χωρίς βάθος.

Κάποτε μās είπε πώς όποιος καθήσει μέχρι τέλους κάτω από έμένα, έγγυώμαι την σωτηρία του. Όποιος φύγει, δέν φέρω καμμία ευθύνη.

Πριν από 15 χρόνια περίπου, εκεί στην Αριζόνα, κάποιος λαϊκός έφυγε από την ζωή. Η σύζυγός του τον είδε στον ύπνο της μετά από τά σαράντα του και τον ρώτησε: Ποϋ είσαι, άνδρα μου, είσαι καλά εκεί πού βρίσκεσαι;

Και εκείνος της απάντησε:

– Τώρα είμαι πολύ καλά, αλλά να ξέρεις απ' την πρώτη στιγμή μά φωνή προπορευόταν έμοϋ «Άνοιξτε, είναι του Έφραίμ».

Ξέρουμε ότι τά όνειρα δέν είναι τόσο για να τά δίνουμε σημασία, αλλά όταν κάποια όνειρα είναι δυνατά και δίνουν μά άλλοίωση στην ψυχή, έχουν κάτι να μās πουνε.

Άνήμερα τά Χριστούγεννα κάποιο

πνευματικό παιδί του Γέροντα παλαιό, είδε τόν Γέροντα στόν ύπνο του, ό όποιος φοροῦσε τό ράσο του καί ἔδειχνε νά βρίσκεται σέ μεγάλη ἐγρήγορση. Ἦταν μπροστά σέ ἓνα οἶκημα καί σήκωνε σκαλωσιές.

Τόν πλησίασε καί τοῦ λέγει:

– Γέροντα, τήν εὐχή σας.

Τοῦ λέγει: – Ἄ! (τόν εἶπε μέ τό ὄνομά του) Τώρα, παιδί μου, εἶμαι πολύ ἀπασχολημένος, πήγαινε στόν π. Νικόδημο.

– Ποῦ εἶναι, Γέροντα, ό π. Νικόδημος;

– Νά ἐκεῖ εἶναι, καί ἔδειξε ἐπάνω στό κτίριο.

Ἦρθε, μέ βρῆκε, καί τοῦ λέγω (στό ὄνειρο): Δές ἐδῶ θέα πού ἔχει. Ἐκεῖ κοίταξε ἓνα λιβάδι καταπράσινο, πολύ ὁμορφο, στό ὁποῖο βρίσκονταν χιλιάδες ἀνθρώποι πολύ χαρούμενοι. Καί ἐκεῖ πλέον δέν εἶδε τόν Γέροντα, ἀλλά τόν ἄκουγε πού μιλοῦσε καί ἔλεγε στόν κόσμο:

– Ἐσύ ἀπό ἐκεῖ, ἐσεῖς θά μείνετε

ἐκεῖ, ἐσεῖς θά πᾶτε παραπέρα.

Λοιπόν, μέ αὐτά τά λόγια θά ἤθελα νά κλείσω.

Μποροῦμε νά ποῦμε πολλά γιά τόν Γέροντα. Ἡ ἱστορία καί ό χρόνος θά τά δείξει παρακάτω. Ἐμεῖς εὐχόμεσθε νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Κάποια στιγμή τοῦ πῆραν μιά συνέντευξη ἐκεῖ στήν Ἀριζόνα κάποιοι Χριστιανοί, ἴσως καί πνευματικά του παιδιά, καί τόν ρώτησαν:

– Γέροντα, ἂν θά φύγετε ἀπό τήν ζωή θά μᾶς ξεχάσετε ἢ θά μᾶς θυμᾶστε;

Καί ἀπάντησε ό Γέροντας:

– Αὐτό δέν γίνεται!

Λοιπόν εὐχόμεσθε νά μίν μᾶς ξεχάσει καί, ὅπως μᾶς σκέπαζε ὅλα τά χρόνια, νά συνεχίσει νά μᾶς σκεπάζει ὅλα τά πνευματικά του τέκνα καί φυσικά ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ὅλους τούς Χριστιανούς. Καί νά ἔχουμε τήν εὐχή του καί νά τόν ἀνταμώσουμε, ὅταν καλέσει ό καιρός.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ (†19.12.2019)

τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.)

Ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός ὑπῆρξε μία ιδιαίτερα χαρισματική προσωπικότητα μέ μαχητικούς ἀγῶνες σέ πολλά επίπεδα καί πολλές διαστάσεις ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὅ,τι καί νά πει κανεῖς γιά τό πρόσωπο καί τό ἔργο του εἶναι ἀπειροελάχιστα καί πολὺ φτωχά μπροστά στήν πραγματικότητα τῆς προσφορᾶς του. Ἀξιοποίησε τά βασικά μέσα τῆς ἐποχῆς γιά τή διάδοση τοῦ πνεύματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικά: τή συγγραφή, τό κήρυγμα, ἐπιστημονικά συνέδρια, τό ραδιόφωνο, τήν τηλεόραση, πλῆθος

ἱεραποστολικῶν ταξιδιῶν κ.ἄ. Στις συζητήσεις πού συμμετείχε ἀποδείχθηκε ἐξαιρετικός τακτικός παίκτης μέ ὑπέροχη στρατηγική στήν ἀνάπτυξη τοῦ λόγου του, ἓνας χείμαρρος οὐσιαστικοῦ λόγου πού ὀδηγοῦσε σέ βαθύ προβληματισμό. Τό κολοσσαῖο συγγραφικό του ἔργο φανερώνει ἓνα βαθυστόχαστο ἐρευνητή, ό όποιος ἤξερε νά δομεῖ τήν ἐπιστημονική του ἐπιχειρηματολογία μέ ἀπόλυτα ἄρτιο καί πειστικό τρόπο. Ὅργωσε κυριολεκτικά ὅλη τήν Ἑλλάδα καί ἔδωσε ἓνα πολὺ ἰσχυρὸ παρὸν σέ πλῆθος χωρῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μέ εὐρεία

ανάπτυξη ποιμαντικού, ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοπολιτικοῦ λόγου. Ἀντιμέτωπος μὲ τὴν τόσο πλοῦσια προσφορὰ τοῦ ἀναρωτιέται κανεὶς ὄντως: Ποιὰ θέματα δὲν εἶχε προσεγγίσει ὁ π. Γεώργιος; Μὲ ποιούς δὲν εἶχε διαλεχθεῖ;

Ὁ π. Γεώργιος ὑπῆρξε ἀληθινὸς πνευματικὸς Πατέρας. Μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ κατεῖχε αὐτὴν τὴν τέχνη τῶν τεχνῶν, ὀδηγώντας τὰ πνευματικά του παιδιὰ στὴν βαθύτερη κατανόηση καὶ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς πίστεως μὲ γνώμονα τὸν ἀγιογραφικὸ λόγον γιὰ τὴν «ἐξ ὅλης τῆς καρδίας», «ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς», «ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος» καὶ «ἐξ ὅλης τῆς διανοίας» ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ (Λουκ. 10, 27). Γνώριζε ἄριστα νὰ ἀνοίγει μπροστὰ στὰ μάτια τοὺς ἕνα κόσμον ἐντελῶς ἄλλης ὑφῆς, ἕνα κόσμον χωρὶς ὅρια, χωρὶς τὰ ὅρια τοῦ πεπερασμένου, τοῦ κτιστοῦ, τὸ θεανθρώπινον σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας.

Ὑπῆρξε ἀληθινὸς ὑπερασπιστὴς τῆς Ὁρθόδοξης Παραδόσεώς μας, πάντα ἀνοιχτὸς στὸν διάλογο, ἀλλὰ ταυτόχρονα μαχητικὸς καὶ ἀσυμβίβαστος στὰ θέματα τῆς πίστεως. Ἡ συμμετοχὴ του ἐπὶ χρόνια ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στὸ Διάλογο μὲ τοὺς Λουθηρανούς, ἀλλὰ καὶ γενικὰ τὰ κηρύγματά του, οἱ ἐκπομπές καὶ συνεντεύξεις του σὲ ραδιόφωνο καὶ τηλεόραση, ἡ ἀρθρογραφία καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ ἔργο του τὸ φανερῶνουν ἀπόλυτα.

Ὑπῆρξε ἀληθινὸς ἐπιστήμονας. Γνώριζε καλῶς, γνώριζε ἄριστα, ὅσο ἐλάχιστοι, τὸν χῶρον τῆς ἐπιστήμης του. Ὡς πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος ἀνέπτυξε σὲ ἐξαιρετικὸ βαθμὸ τὴν ἱκανότητα, νὰ μυεῖ τοὺς φοιτητὲς στὴν ἐπιστήμη καὶ νὰ τοὺς παρέχει τὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὴν κατανόηση τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μέσα ἀπὸ τὴ δική του ἔρευνα καὶ τὰ δικά του πονήματα, ποὺ εἶναι κορυφαῖα στὸν τομέα τοὺς, ὁ κάθε πραγματικὰ ἐνδιαφερόμενος καταλαβαίνει ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἐρευνητὲς, ποὺ πλησιάζουν τὰ δεδομένα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ χωρὶς τὴν οὐσιαστικὴ γνώση τῆς Ὁρθοδοξίας, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποιὰ εἶναι ἢ θυσιαστικὴ διάσταση καὶ ποιὸ εἶναι τὸ μεγαλεῖο τῶν Ἀγίων τῆς, μπορεῖ μόνον νὰ ἀποτυγχάνουν οἰκτρὰ στὴν ἐρμηνεία αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς πορείας. Ἀναγκαστικὰ θὰ καταλήγουν σὲ μία φανταστικὴ καὶ διαστρεβλωμένη δική τους ἐκδοχή.

Μὲ ἀληθινὴ μαεστρία ὁ π. Γεώργιος ἀνέδειξε τὰ δύο παράλληλα ρεύματα στὴν Ὁρθόδοξη Ἀνατολή, τὴν ἀγιοπατερικὴ παράδοση καὶ τὴ φιλοσοφίζουσα σκέψη. Μέσω τῆς ἀντιπαράθεσης ἀνθροπικῶν καὶ ἐνωτικῶν, τῶν βαθειὰ ριζωμένων στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση πρόσφατων καὶ σύγχρονων πατερικῶν ἀναστημάτων καὶ τῶν θιασωτῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ τῆς Ἀθεΐας, ἔκανε ἀπόλυτα κατανοητὸ – χωρὶς κανένα ἴχνος φανατισμοῦ καὶ πάντα μὲ πνεῦμα διαλόγου – ὅτι **ὄντως ἐκφραστὲς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μπορεῖ τελικὰ νὰ εἶναι μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι,** σύμφωνα μὲ τὴ διακήρυξη τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Α΄ Ἐθνοσυνέλευση τοῦ 1822, **«πιστεύουν εἰς Χριστόν».** Ὅσοι προβάλλουν ἕνα διαστρεβλωμένο «Χριστό», ὅπως οἱ δυτικόφρονες «χριστιανοί» ἢ τὸν ἀρνοῦνται ὅπως οἱ ἄθεοι «Ἕλληνες», ἀποδεικνύονται τελικὰ ἄσχετοι μὲ τὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐξελίσσονται σὲ ἀνθέλληνες καὶ συχνὰ καὶ σὲ ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους κληρικούς καὶ ἐρευνητὲς, ποὺ προέβαλαν ὡς πρότυπο ζωῆς τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν

ένότητα τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικοπολιτικῆς ζωῆς. Ὅλη ἡ ζωή, ὅπως τόνιζε συχνότατα ὑπενθυμίζοντας τὴ λειτουργικὴ εὐχή: «Ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ Θεῷ παραδώμεθα», ἀγιάζεται ἀπὸ τὸ σωτηριολογικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως ὁ κάθε πιστὸς φέρνει ὀλάκερα τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς κοινωνικοπολιτικῆς πραγματικότητας, στὴν ὁποία ζεῖ.

Τὸ ΔΣ τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων ἀποχαιρετᾷ μὲ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης τὸν σπουδαῖο δάσκαλο καὶ κληρικὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι κράτησε τὴν Θεολογία μας σὲ ὅλη του τὴ ζωή στὸ πλαίσιο τῆς ἀγιοπνευματικῆς παραδόσεως. Προσεύχεται θερμὰ στὸν πανάγαθο Τριαδικὸ Θεὸ νὰ τὸν κατατάξει ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων.

Αἰωνία του ἡ μνήμη!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ Δ.Ι.Σ. θεωρεῖ τὴν ἐκούσια ἔκτρωση ὡς φόνος καὶ δέν τὴν ἀποδέχεται

Διαβάζουμε σὲ Ἀνακοινωθὲν τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου:

Συνῆλθε ἐχθὲς καὶ σήμερον, 3 καὶ 4 Φεβρουαρίου 2020 ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύ-

νοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 163ης Συνδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψη τῆς τῆς ἐσχάτως ἀνακύψαντα ἐπὶ τοῦ θέμα-

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιὰ τὴ συνδρομή σας

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικὸ 10 €, ἐξωτερικὸ 30 € καὶ Κύπρου 15 €) μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἔνθετη ταχυπληρωμὴ (ἐμπεριέχεται σὲ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικὲς ἐπιταγὲς ἢ νὰ καταθέσετε χρήματα σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κατωτέρω δύο τραπεζικὸς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας καθαρὰ τὸ ὄνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στὴν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ λαμβάνετε.

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καὶ Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρὰ τὰ στοιχεῖα σας

Ἐὰν στείλατε μίαν φορά στὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τὴ συνδρομή σας στὴν Παρακαταθήκη, ἀγνοήστε τὴν ταχυπληρωμὴ, ποὺ θὰ βρεῖτε γιὰ δευτέρη φορά ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀποδείξεων σὲ ὅσους ἔστειλαν συνδρομὴ γίνεται δύο φορές τὸν χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νὰ γράφετε **καθαρὰ** στὴ θέση «Αποστολέας» τὰ στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στὴν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, ποὺ λαμβάνετε. Ἐὰν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στὴν ἐτικέτα στὸν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καὶ ἄλλα ἐσεῖς στὴν ταχυπληρωμὴ, ποὺ μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νὰ γράφετε τὸ τηλέφωνό σας.

τος τῶν ἐκτρώσεων καί βασιζομένη ἐπί τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐκφράζει τὴν θεολογικὴν αὐτῆς θέσιν περὶ τοῦ ἐμβρύου ὡς πλήρους καί ἀκεραίου ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεώς του· **γι' αὐτό καὶ θεωρεῖ τὴν ἐκούσια ἔκτρωση ὡς φόνο καὶ δέν τὴν ἀποδέχεται.**

Ἐπίσης, ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐκτιμῶσα τὴν ἀπόφαση τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀξιοτίμου κ. Νίκης Κεραμέως περὶ τῆς καταργήσεως στά σχολεῖα Α'θμίου καί Β'θμίου Ἐκπαίδευσεως τῆς ἀργίας τῆς ἐορτῆς καί τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῶν προστατῶν τῶν Γραμματῶν καί τῆς Παιδείας (30ῆ Ἰανουαρίου) ὡς ἡμέρα ἐκκλησιασμοῦ καί ἄλλων ἐπικαίρων ἐκδηλώσεων, ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν πρὸς αὐτὴν σχετικοῦ συγχαρητηρίου γράμματος.

Σχόλιον «Π»: Μεγάλῃ χαρᾷ θὰ μᾶς ἔδιναν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς μικρᾶς (Δ.Ι.Σ.) καί τῆς μεγάλης Συνόδου (Ἱεραρχία), ἐάν –καθὼς εἶπαν τὰ αὐτονόητα γιὰ τὸ θέμα τῶν ἐκτρώσεων– τοποθετοῦνταν κατὰ παρόμοιο τρόπο καί ἐφ' ὅλων τῶν κρισίμων θεμάτων, πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία καί τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων. Αναφέρουμε χαρακτηριστικὰ ἀπὸ μὲν τὰ ἐκκλησιαστικὰ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ δέ τὰ ἐθνικὰ τὸ συντελούμενο ἔγκλημα τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀλλόθρησκους καί ἀλλόφυλους λαθρομετανάστες.

Κονίτσης, Πειραιῶς, Κυθήρων καί Αἰτωλίας ζητοῦν σύγκληση Πανορθοδόξου Συνόδου γιὰ τὸ Οὐκρανικὸ

Οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλε-

ως, Πωγωνιανῆς & Κονίτσης κ. Ἀνδρέας, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, ὡς διαποικιλιζόμενοι ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐπομένως μέλη τῆς ὁποτεδήποτε συγκληθησομένης Πανορθοδόξου συνόδου (ἀκριβέστερα Οἰκουμενικῆς), ἀπέστειλαν τὴν 29η Νοεμβρίου 2019 πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖο καί τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπους Ἁγιοτάτων Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κανονικὴ αἴτηση ἀμέσου **συγκλήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου** γιὰ τὴν υπέρβασι τοῦ ἀνακύψαντος Οὐκρανικοῦ ζητήματος.

Τὸ βαρυσήμαντο ἐκτενὲς Ὑπόμνημα τῶν 4 Μητροπολιτῶν εὐρίσκεται στό διαδίκτυο καί ἀξίζει νά μελετηθεῖ.

Εὔγε στοὺς 4 Μητροπολίτες. Μακάρι νά τοὺς μνηθῶν καί ἄλλοι.

Πάνος Καμμένος: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἱεράρχες ἐγκλημάτησαν μέ τὴν Οὐκρανία»

Διαβάσαμε στό romfea.gr: Βολές κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξαπέλυσε σήμερα, Τρίτη 10 Δεκεμβρίου 2019 ὁ πρόεδρος τῶν ΑΝ.ΕΛ. καί πρ. Ὑπουργὸς Ἄμυνας κ. Πάνος Καμμένος.

Ὁ κ. Καμμένος μιλώντας σέ Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωπολιτικῶν Μελετῶν (ΙΓΜΕΑ) στό Ἴδρυμα «Σταῦρος Νιάρχος», μέ θέμα: «Οἱ γεωπολιτικὲς ἐξελίξεις στὸν ζωτικὸ χῶρο τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου καί οἱ ἀλληλεπιδράσεις τους μέ τὸ διεθνὲς περι-

βάλλον» αναφέρθηκε και στην απόφαση του Αρχιεπισκόπου και των Ίεραρχών, σχετικά με την αναγνώριση της Ουκρανικής Εκκλησίας.

«Ο Αρχιεπίσκοπος έγκλημάτρησε, και οι Ίεράρχες της Ίερᾶς Συνόδου έγκλημάτρησαν, όταν κατά την τελευταία Ίερά Σύνοδο αναγνώρισαν την παράνομη Ουκρανική Εκκλησία πρώτοι, πριν από τὰ Πατριαρχεία», τόνισε μεταξύ άλλων ο Πάνος Καμμένος.

Ἐπίσης ο κ. Καμμένος ανέφερε ότι τούς εἶχε προειδοποιήσει πώς, ἂν ὑποκύψουν στὸν ἐκβιασμό νά αναγνωριστῆ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρώτα, λέγοντας ὅτι τότε «αἴρονται οἱ ἐγγυήσεις τῆς Ρωσίας γιὰ τὴ μὴ κατάληψη ἑλληνικοῦ νησιοῦ [ἀπὸ τούς Τούρκους] πού μᾶς εἶχανε δώσει στίς συμφωνίες πού εἶχαμε κάνει».

«Ἡ ἀπόφαση γιὰ νά κάνουν τούς ἀρεστούς στό Φανάρι καί νά ὑποκύψουν στίς πιέσεις κάποιων Ἀμερικανικῶν κύκλων, ἔβαλαν τὴν Ρωσία ἀπέναντί μας», δήλωσε χαρακτηριστικά ὁ Πάνος Καμμένος.

Ἐνημέρωση γιὰ τὰ διαδραματισθέντα στὴν Ίερά Μονή Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ στίς 23.01.2020

Ἀπὸ «Ὁρθοδόξους πιστούς πού παρευρέθησαν στὴν Ίερά Πανίγυρη τῆς Ίερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ὀλύμπου» ἀναρτήθηκε στό διαδίκτυο τό ἀκόλουθο κείμενο:

Σύμφωνα με τὰ στοιχεῖα πού ὑπάρχουν γιὰ τὰ γεγονότα, πού διαδραματίστηκαν στὴν Ίερά Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, θέλουμε νά ἐνημερώσουμε τὸν πιστό λαό, γιὰ τό σκάνδα-

λο πού δημιουργήθηκε με τὴν παρουσία καί τὴν συμμετοχή ἐκεῖ τοῦ Ψευδομνητροπολίτου Ὀλβίας σχισματικοῦ Ἐπιφανίου τῆς λεγομένης αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας στό πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο.

Τὴν Τετάρτη 22 Ἰανουαρίου 2020 τελέσθηκε στὴν ἐν λόγῳ Ίερά Μονή Μέγας πανηγυρικός ἑσπερινός. Τὰ πράγματα ἦταν ὁμορφα, κατανυκτικά καί ὅλα τελέσθηκαν με τὴν πρέπουσα σειρά καί τάξη.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, Πέμπτη 23 Ἰανουαρίου 2020, στό πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο ἦταν παρών καί συμμετεῖχε ὁ Ψευδομνητροπολίτης Ὀλβίας σχισματικός Ἐπιφάνιος ἀπὸ τὸν Ὁρθρο ἀκόμη.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ίερᾶς Μονῆς Φιλοθέου Ἁγίου Ὁρους π. Στέφανος, μόλις ἀντιλήφθηκε τὴν παρουσία τοῦ Ψευδομνητροπολίτου, ἀποχώρησε ἀμέσως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καί τό Μοναστήρι.

Τὰ ὀνόματα ὅσων μετεῖχαν σέ αὐτό τό συλλεῖτουργο εἶναι ἀναρτημένα στό διαδίκτυο. Σέ ἐρώτηση πού ἐτέθη ἀπὸ μετέχοντα Ἐπίσκοπο στὸν Ψευδομνητροπολίτη Ὀλβίας τὴν ὥρα τῆς ἀκολουθίας: «ἀπὸ ποιὸν χειροτονήθηκες;», ἡ ἀπάντηση ἦταν ψευδής: «ἀπὸ τὸν Πατριάρχη» (ἐνῶ ἔχει χειροτονηθεῖ ἀπὸ τὸν ἐπίσης Ψευδομνητροπολίτη σχισματικό Ἐπιφάνιο Οὐκρανίας).

Μέ ψέμματα, λοιπόν, βλέπουμε πώς θέλουν νά σπιλώσουν κάθε τί ὑγιές, με πονηρές, κρυφίνουσες πράξεις, μαρές καί ἀνόσιες.

Βέβαια, πολλοί Ἀρχιερεῖς βρέθηκαν «πρὸ ἐκπλήξεως» με τό παραπάνω γεγονός, ἀλλὰ ὁ καθένας μας ἂς ἀναλάβει τίς εὐθύνες του ἀπέναντι στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας καί στὸν θεματοφύλακα τῆς Πίστεως, τὸν πιστό λαό.

Κανένα δέν θά ἀφήσουν ἀλέρωτο;

Καί ἄλλος Ἄγιορείτης Καθηγούμενος συλλειτουργήσῃ (ἀλλοίμονον!) μέ τούς σχισματικούς τοῦ ψευδο-Κιέβου.

Μεγάλη πίκρα καί αὐτό!

Μετά τίς Μονές Ξενοφώντος καί Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους καί τρίτη Μονή συλλειτουργήσῃ μέ τόν ψευδο-Κιέβου Ἐπιφάνιο. Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρας συμμετεῖχε στό συλλειτουργο γιά τήν πρώτη ἐπέτειο ἀποδόσεως αὐτοκεφαλίας στούς σχισματικούς τοῦ Κιέβου, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2020.

Κοντά στά Ἄγιορείτικα καί ὅλα σχεδόν τά Πατριαρχικά Σταυροπήγια στήν Ἑλλάδα προσπαθεῖ σιγά-σιγά τό Φανάρι νά τά ὠθήσει στήν ἀναγνώριση τῶν καθηρημένων καί ἀχειροτόνητων.

Κύριε, φεῖσαι τῆς Ἐκκλησίας Σου!

Ἄλεξανδρείας Θεόδωρος πρὸς Κόπτη Πατριάρχῃ: «Εἴμαστε μία Ἐκκλησία»!

Ὅπως διαβάζουμε σέ Ἀνακοινωθέν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας μέ ἡμερομηνία 20.1.2020: «Τήν 20ή Ἰανουαρίου ἐ.ξ., ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καί Πατριάρχῃς Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄, ἐπισκέφθηκε τόν Μακαριώτατο Πατριάρχῃ τῶν Κοπτῶν τῆς Αἰγύπτου κ.κ. Tawadros II, προκειμένου νά εὐχηθεῖ γιά τήν ἐορτή τῶν Θεοφανείων κατά τό Ἰουλιανό ἐορτολόγιο.

Ὁ Ἀλεξανδρινός Προκαθήμενος κ. Θεόδωρος ἀναφέρθηκε στήν ἱεραποστολική δράση τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στήν Ἀφρική, τονίζοντας τό σημαντικό καί δύσκολο ἔργο πού ἐπιτελεῖται στήν δοκιμαζόμενη μεγάλη Ἀφρικανική Ἠπειρο. «Οἱ Ἐκκλησίες μας»,

εἶπε, «εἶναι μία Ἐκκλησία, μέ Ἀρχηγόν τόν Ἰησοῦ Χριστό». [...]

Ὁ Πατριάρχῃς τῶν Κοπτῶν κ. Tawadros II, στήν ἀντιφώνησή του εὐχαρίστησε τόν Ἀλεξανδρινό Προκαθήμενο γιά τήν ἀδελφική ἐπίσκεψη καί τίς θερμές εὐχές του. «...Ἐχουμε τό ἴδιο ὄνομα, ἐργαζόμαστε στόν ἴδιο ἀγρό καί εἴμαστε παιδιά τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου».

Σχόλιον «Π»: Δέν εἶναι ἡ ἀνωτέρω δήλωση τοῦ Πατριάρχῃς Ἀλεξανδρείας κήρυξη αἰρέσεως «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ»;

Ἀπάντηση στήν δήλωση τοῦ Πατριάρχῃς Ἀλεξανδρείας Θεοδώρου Β΄

Μεταφέρουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα Ὁρθόδοξος Τύπος (31.1.2020, σ. 1):

Λυπᾶμαι γιά τά ὅσα λέχθηκαν (καί βιντεοσκοπήθηκαν) ἀπό τό στόμα ἑνός Ἀρχιερέως τήν ὥραν, μάλιστα, τῆς Θείας Λειτουργίας, ὅτι δηλαδή: στά «ιερά τζαμιά λατρεύεται ὁ θεός» καί ὅτι «ἀναπέμπονται ἀπ' αὐτά ἅγιες προσευχές».

Αὐτή ἡ δήλωση ἀποτελεῖ προσβολή στή μνήμη ὅλων ἐκείνων πού σφαγιάστηκαν ἀνελέπτα ἀπό τό Ἰσλάμ χάριν τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης τους πρὸς τόν Χριστό.

Ὁ Θεός τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι ὁ Ἕνας καί Μοναδικός Ἀληθινός Θεός. Δέν υπάρχουν ἄλλοι θεοί. Οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν εἶναι κατασκευάσματα τοῦ ἀνθρώπου, τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως, τῶν κοσμικῶν ὀργανισμῶν καί σωματείων, καί ἐπομένως ψευδεῖς θεοί καί κατά συνέπεια ἀποτελοῦν σύγχρονα εἰδῶλα.

Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ὁμολογοῦμε Ἕνα Θεόν, Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα. Τήν Ἁγία Τριάδα ὁμολογοῦμεν καί κηρύττομεν ὡς τόν Μόνον

Ἀληθινόν Θεόν.

Σεβόμαστε τήν θρησκευτική ἐλευθερία, ἀλλά δέν ἰσοπεδώνουμε τά πάντα.

Ἐξ ἄλλου, δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν ὅτι «ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία». **Πῶς εἶναι δυνατόν αὐτοί, πού κατέσφαξαν τόσους Χριστιανούς, νά προσφέρουν λατρεία θεάρεστον πρός τόν Θεόν;**

Προτρέπομεν λοιπόν μετάνοια καί ἀνάκληση τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀντινόης Παντελεήμων [τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας].

Κάλυμνος 25.01.2020

Ντροπή!

Καί Ἄγιορεῖτες στίς συμπροσευχές

Ἦταν νά τό δοῦμε καί αὐτό! Ἄγιορεῖτες σέ συμπροσευχή μέ αἰρετικούς.

Συγκεκριμένα, ὅπως διαβάζουμε, ὁ Οἰκ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος πῆρε μαζί του κατά τήν ἐπίσκεψή του, μέσα Νοεμβρίου 2019, στό Βέλγιο καί δύο Ἄγιορεῖτες. Τόν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος, Ἀρχιμανδρίτη Ἀλέξιο καί τόν Ἱερομόναχο Θεόφιλο, ἐκπρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους. (Καί τά δύο μοναστήρια εἶναι γνωστά γιά τήν πλήρη ταύτισή τους μέ τήν οἰκουμενιστική γραμμή τοῦ Φαναρίου). Ἐκεῖ ἐτέλεσαν ἀπό κοινοῦ μέ τούς παπικούς ἐσπερινό σέ παπικό μοναστήρι τοῦ Βελγίου, παρουσία καί παπικῶν ἡγουμένων ἀπό ἄλλα μοναστήρια Βελγίου καί Γαλλίας.

Θά τρίζουν τά κόκκαλα τῶν παλαιῶν Ἁγιορειτῶν!

Στά μουλωχτά φέρνουν τόν πάπα

Διαβάζουμε στό anvenire.it/chiesa/ragine/il-papa-in-grecia-con-bartolomeo-i-sui-passi-di-raolo, δηλαδή, στήν ἐπίσημη ἐφημερίδα καί ἰστοσελίδα τῶν παπικῶν ἐπισκόπων τῆς Ἰταλίας ρεπορτάζ τῆς Stefania Falasca μέ ἡμερομνία 19.1.2020 καί τίτλο: «Τὸ πιθανό ταξίδι. Ὁ Πάπας στήν Ἑλλάδα μέ τόν Βαρθολομαῖο Α' στά βήματα τοῦ Παύλου» καί ὑπότιτλο «Στὴν Ἑλλάδα στά βήματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Στους τόπους τῆς πρώτης Ἐκκλησίας μαζί μέ τόν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Πιθανὴ στάση καί στήν Κύπρο».

Ὅπως ἀναφέρει τὸ δημοσίευμα, σύμφωνα μέ ὀρθόδοξες καί παπικὲς πηγές, τὸ παπικὸ ταξίδι θὰ περιλαμβάνει τοὺς Φιλίππους, πρώτη πόλη τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στήν Εὐρώπη.

Ἡ προετοιμασία τοῦ ταξιδιοῦ ἄρχισε ἥδη ἀπὸ τὶς 23 Ὀκτωβρίου τοῦ 2019, ὅταν ὁ καρδινάλιος Λεονάρντο Σάντρι, ὑπεύθυνος γιά τὶς ἀνατολικὲς ἐκκλησίες, συναντήθηκε μέ τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Νίκο Δένδια. Ἡ συνάντηση ἐπαναλήφθηκε τὸν Νοέμβριο. **Στὶς 18 Νοεμβρίου ὁ Πάπας Φραγκίσκος παρέλαβε ἐπίσημη πρόσκληση ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.**

Θὰ εἶναι ἡ δεύτερη ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα Φραγκίσκου σὲ ἑλληνικὸ ἔδαφος μετὰ τὴν «ἱστορικὴ ἐπίσκεψη» μαζί μέ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο στὴ Λέσβο τὸν Ἰούλιο τοῦ 2016, συνεχίζει τὸ δημοσίευμα καί μᾶς πληροφορεῖ ἐπίσης γιά τὴν πιθανότητα νά πάει ὁ Πάπας καί στήν Κύπρο. Ἀναφέρει χαρακτηριστικά: Ἀπ' ὅ,τι ξέρουμε ὁ Πάπας δέχθηκε πρόσκληση νὰ ἐπισκεφθεῖ καί τὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία. Στὴν πρόσφατη ὁμιλία

του στους ξένους διπλωμάτες, οί οποίοι είναι διαπιστευμένοι στο Βατικανό, ο Πάπας αναφέρθηκε στο Κυπριακό Ζήτημα με τὰ ἐξῆς λόγια: «Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐνθαρρύνω ὡς Ἁγία Ἔδρα τῆς διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν ἐπανένωση τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἐπανένωση θὰ βοηθήσει τὴν περιφερειακὴ συνεργασία μὲ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου». Καὶ συνεχίζει: Στὶς 18 Νοεμβρίου 2019 ὁ Πάπας Φραγκίσκος δέχθηκε σὲ ἀκρόαση τὸν Πρόεδρο τῆς Κύπρου Νίκο Ἀναστασιάδη. Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε τὴν παραμονὴ τῆς ἐπανεναρξῆς τῶν συνομιλιῶν τῶν δύο κοινοτήτων, Ἑλληνοκυπριακῆς

καὶ Τουρκοκυπριακῆς. **Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως ὁ Πρόεδρος Ἀναστασιάδης προσκάλεσε τὸν Πάπα νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Κύπρο.** Ὁ Πάπας ἀποδέχθηκε μετὰ χαρᾶς τὴν πρόσκληση.

Σχόλιο «Π»: Μόνον ἄς προσέξουν, ὅσοι μεθόδευσαν τὴν τρίτη ἔλευση τοῦ πάπα στὸν ἁγιασμένο τόπο, ἄς προσέξουν τὴν «κατάρρα τοῦ πάπα», πού ἀκολουθεῖ τὰ βήματα τοῦ ποντίφηκα. Ἄς θυμηθοῦμε καὶ τὸ «ξεκλήρισμα» τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., πού ὑπεδέχθη τὸν τότε πάπα τὸ 2001, ἐπὶ μακαριστοῦ Χριστοδούλου.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλικὴ σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελικὴ

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελικὴ

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομὴ Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τὶς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.